

Revistă lunară de informații și inspirație pentru așteptătorii revenirii Domnului Hristos

Curierul Adventist

Treptele cerului

Curierul Adventist

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-L astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

3 Editorial

Virgiliu Peicu

Copacii din jurul nostru

4 Info Curier

- Biserica din România
- Biserica mondială
- Calendarul evenimentelor din luna aprilie
- Anunțuri

8 Principal

Diana Constantin

Treptele cerului

12 Știință și religie

Graeme Loftus

Cum să înțelegem creaționismul

14 Știință și religie

10 întrebări despre fosilele umane

17 Institutul Teologic Adventist

Zenobia Niculiță

Educația, ca dimensiune a feminității

18 Texte și semnificații

Gabriel Ișvan

Ne îndeamnă Hristos să folosim bogățiile obținute pe nedrept?

19 Să ne cunoaștem familia adventistă

- Comunitatea Râmnicu Sărat
- Cuba

20 Istorie și credință

Dana Bordeianu

Baciu Pintilie – credincios în încercări (I)

22 Istorie contemporană

Iosif Suciu

Copiii de ieri și Sabatul

24 Special

Loredana Dumitrașcu

7 ani de Speranță

25 Arhivă

Ștefan Demetrescu

Gheorghe Oresciuc

27 Arhivă

Simțuri lumești în îmbrăcăminte

28 Arhivă

G. H. Heald

Ce trebuie și ce nu trebuie să facă dirigințele Școlii de Sabat

30 Pagina copiilor

Alina Chirileanu

Mesaje „cifrate”

31 De la inimă la inimă

Mihai Maur

Cele trei site

Anul XCI, martie 2014. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Iacob Pop; Redactor-șef Virgiliu Peicu; Redactor Iosif Diaconu; Consultanți: Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neațu, Georgel Pîrlitu, Ernest Szász, Ștefan Tomoiagă; Colaboratori speciali: Romică Sirbu, Nelu Burcea, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu; Redactor-corector Livia Ciobanu-Mihai; Corector Elena Buciuman; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Fast Print, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

Copacii din jurul nostru

Era frumos prin mărimea lui, prin întinderea ramurilor lui, căci rădăcinile îi erau înfipte în ape mari. (Ezechiel 31:7)

Ori de câte ori am intrat într-o pădure, am fost încântat să privesc și să admir forța și armonia emanate de copaci, precum și minunea prin care își păstrează ei verticalitatea și echilibrul. Am avut ocazia să pătrund într-o pădure din Parcul Național Sequoia, din California. Acolo se află „Generalul Shernan”, care este socotit cel mai mare arbore din lume. Acest arbore are un volum de aproximativ 1 487 de metri cubi. Specialiștii au estimat că vârsta acestui copac este de aproape 2 000 de ani. Înălțimea lui depășește 83 de metri. Însă cel mai înalt copac este sequoia Hiperion cu peste 115 m. Vânturile strașnice, alunecările de teren, supragreutatea dată de căderile de zăpadă – nimic din toate acestea nu l-au îndoit și nu l-au făcut să cadă răpus. Dar nu numai sequoia, ci și stejarii în vârstă de sute de ani rămân la fel de drepti și echilibrați în fața vitregiilor vieții.

Oamenii de știință au făcut cercetări pentru a găsi secretul copacilor care sfidează greutățile și nenorocirile vieții. Au fost studiați în timpul marilor furtuni sau uraganelor. Au fost uimiți să vadă cum aceștia depășesc dezechilibrul mecanic provocat de furia vântului și își corectează ținuta. Concluzia a fost că întotdeauna copacii sunt pregătiți pentru vremea când sunt supuși la presiunile furtunilor. Mai întâi, au observat că zilnic copacii fac mișcare, adică își deplasează centrul de greutate prin mișcări imperceptibile pentru ochiul uman, menținându-și mobilitatea pentru vremuri grele, când vânturile izbesc în ei. Această mobilitate obținută prin exerciții zilnice operează ca un mecanism ce acționează din punctul cel mai de jos până în vârf, permițându-i să-și corecteze atitudinea. Astfel, copacul devine atât de flexibil, încât poate reveni la verticalitatea inițială.

Un alt aspect este că, oricare ar fi forța gravitațională sau înclinarea solului, plantele și copacii se orientează doar pe verticală, spre în sus. Direcția lor de orientare și dezvoltare urmărește direcția luminii.

La fel de fascinantă este și constatarea că, în general, arborii mari și drepti care trăiesc în echilibru cresc din interior spre exterior, dinăuntru spre afară, plasându-și spre exteriorul trunchiului lemnul de tensiune, interiorul păstrându-l liniștit și în creștere.

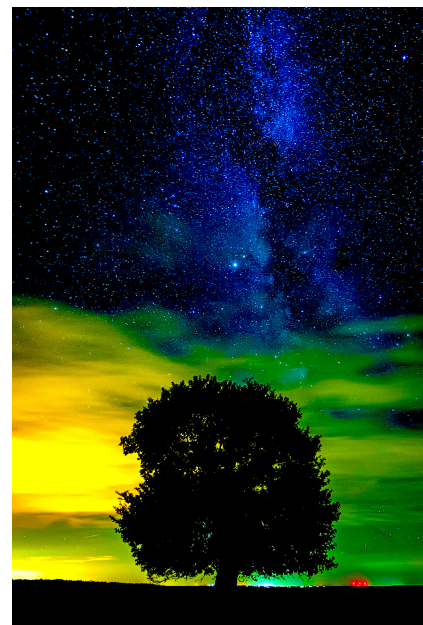
De la copaci învățăm secretul biruinței în viață și mai ales în ce privește viața spirituală. De la ei învățăm să dorim doar ceea ce ni se dă, să luptăm cu furtunile și să înțelegem scopul pentru care existăm. Ei sunt întotdeauna constanți și totdeauna acolo.

Ca să rămâi drept, în echilibru, în ciuda ispitelor zilnice, trebuie să-ți exersezi zilnic sufletul, mintea și spiritul în sălile de antrenament ale Scripturii. Să-ți adaptezi în fiecare zi verticalitatea sufletului și a staturii tale spirituale, după legea și învățătura lui Isus. Exercițiul zilnic de a urmări virtutea și statornicia lui Isus te va înzestra cu capacitatea divină de a rămâne vertical atunci când vânturile încearcă să te doboare la pământ.

Să urmărești direcția de dezvoltare verticală ridicându-ți ochii în sus, căutând direcția de unde îți vine lumina curajului și statorniciei, înseamnă să nu te pierzi niciodată și să fii întotdeauna în locul în care te-a așezat Dumnezeu.

Secretul acestor reușite vine din arta de a te dezvolta din interior spre exterior. Să te dezvolți dinăuntru spre afară înseamnă să te întâlnești zilnic cu Cel ce asigură creșterea spirituală. Așa vei rămâne în picioare atunci când alții, prăbușiți, vor striga la munți și la stânci: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne de Fața Celui ce” vine (vezi Apocalipsa 6:16).

Să luăm pildă de la copaci! „Atunci se vor bucura toți copacii pădurii de fața Domnului, că vine, vine să judece pământul...” (Psalmii 96:12 – trad. sinodală). ■

Virgiliu Peicu,
redactor-șef la
Curierul Adventist.

■ BISERICA DIN ROMÂNIA

Accreditare ARACIS la Institutul Teologic Adventist .....

Cea mai bună veste din partea Institutului Teologic Adventist, la începutul anului 2014, este că programul de studii de licență *Pedagogia Învățământului Primar și Preșcolar* a primit avizul de acreditare din partea ARACIS (Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior). Hotărârea a fost luată în data de 19.12.2013, când au fost acreditate sau reacreditate alte 14 programe universitare de la mai multe instituții de învățământ superior din țară.

Dar ce a însemnat acest demers și ce implicații are această decizie? Lect. univ. dr. Zenobia Niculiță, coordonatoare programului de studii *Pedagogia Învățământului Primar*, ne-a spus că „procesul de acreditare a presupus evaluarea calității pe mai multe dimensiuni: resursele consacrate activităților academice, performanțele studenților, relațiile profesor-student, cercetarea științifică, managementul calității. Odată cu recunoașterea oficială a statutului specializării, acreditarea programului

de studii *Pedagogia Învățământului Primar și Preșcolar* reprezintă un pas înainte în ceea ce privește promovarea valorilor spirituale și educaționale care au stat la baza înființării Institutului Teologic Adventist.”

Chiar dacă de la înființarea programului de studii PIPP (anul 2008) studenții și rezultatele lor la examenul de licență au făcut un nume bun, trebuie remarcat faptul că acest calificativ este un semn al binecuvântării lui Dumnezeu. O dovadă că într-un timp în care sistemul educațional național este marcat de profunde transformări, programele de studii de licență din cadrul Institutului Teologic Adventist continuă să se dezvolte și să se bucure de o credibilitate tot mai mare.

În 2014, când se împlinesc 90 de ani de la înființarea instituției adventiste de învățământ universitar din România, credem că această veste aduce atât împlinire celor peste 1 600 de absolvenți, cât și nerăbdare în rândul celor care se gândesc să înceapă studiile la unul dintre cele patru programe de studii oferite de Institutul Teologic Adventist din Cernica (*Teologie Pastorală, Limba și Literatura Română/Engleză, Asistență Socială și Pedagogia Învățământului Primar și Preșcolar*).

Convenția liderilor de licurici și exploratori din Conferința Oltenia .....

Departamentul de Tineret al Conferinței Oltenia a organizat, în perioada 6-9 februarie 2014, la Centrul de Tineret de la Moeciu, Convenția liderilor de licurici și exploratori.

Tema întâlnirii a fost „Copilul, între digital și spiritual”, iar prezentările, atelierile și discuțiile au vizat implicarea instructorilor pentru a determina generația tânără să petreacă mai puțin timp în fața ecranului și să participe la întâlnirile din cadrul programelor de licurici și exploratori. Cei prezenți au apreciat atmosfera plăcută, specializările și materialele primite, așa după cum reiese din fișele de evaluare de la finalul convenției. Mai mult decât atât, participanții și-au exprimat dorința ca

pe viitor să fie organizate mai multe întâlniri care să promoveze lucrarea pentru copii.

La convenție au fost prezenți, din partea Uniunii de Conferințe, Daniel Chirileanu, directorul Departamentului Tineret, și Cristina Neagu, coordonatorul programului de exploratori la nivel național. Momentele spirituale,

discuțiile din cadrul grupelor formate, traseul și angajamentele rostite la focul de tabără au sensibilizat inimile celor prezenți. „Este timpul să slujim mai bine copiii din propriile biserici”, a fost hotărârea luată într-un fel sau altul de fiecare participant.

Dincolo de atmosfera plăcută de la convenție, organizatorii își propun ca pe viitor să conștientizeze adulții din biserici de importanța lucrării cu cei mici, pentru ca la următoarele evenimente să participe mai multe persoane. Viitorul va arăta cine a avut „urechi să asculte” și cine a fost indiferent față de slujirea copiilor.

*Preluare din Info Adventist
nr. 665/14 februarie 2014*

■ BISERICA MONDIALĂ

O propunere controversată la Uniunea Europeană.....

În cadrul unei conferințe ce a avut loc în Bruxelles, Belgia, luna trecută, o alianță care promovează echilibrul între muncă și coeziune socială în Europa a făcut din nou apel pentru a nu se lucra duminica.

European Sunday Alliance (Alianța Europeană a Duminicii), o coaliție de alianțe naționale, sindicate, organizații ale societății civile și ale comunităților religioase, înființată în anul 2011, stărnește interes în Parlamentul European, dar îi îngrijorează pe apărătorii libertății religioase.

În cadrul celei de-a doua conferințe pentru „Duminici libere și condiții decente de muncă”, alianța a lansat un angajament care îi vizează pe membrii Parlamentului European, cerându-le acestora promovarea unei legislații care „respectă” duminica drept „zi de odihnă” și garantează un program de lucru echitabil.

„Duminica liberă și un program de lucru decent sunt de o importanță capitală pentru cetățenii și muncitorii din întreaga Europă”, se declara într-un

document distribuit de alianță, adăugând că extinderea săptămânii de lucru cu „seri târzii, nopți și duminici” pune în pericol sănătatea, siguranța, familia și viața personală a angajaților.

Minoritățile religioase din Europa – printre care se numără musulmani, evrei și adventiști de ziua a șaptea – sunt îngrijorate pentru că propunerea ar putea încălca dreptul la libera exprimare a convingerilor religioase, în ciuda scopurilor sale, aparent, bine intenționate de reducere a stresului și surmenajului.

„Milioane de cetățeni europeni care aparțin minorităților religioase ar putea fi afectați de aspirațiile Legii dumi-

nicale a Uniunii Europene”, a declarat Liviu Olteanu, director pentru Relații Oficiale și Libertate Religioasă în cadrul Diviziunii Inter-Europene a Bisericii Adventiste.

Într-un comunicat de presă, dat publicității în 21 ianuarie, Diviziunea Inter-Europeană a susținut poziția lui Hannu Takkula, membru finlandez al Parlamentului European, care s-a exprimat împotriva duminicii libere. „Legislația nu trebuie să facă niciodată discriminare pe motive religioase. O lege care ar stabili că duminica este o zi universală de odihnă ar face chiar acest lucru”, a spus Takkula într-un comunicat de presă recent.

Liviu Olteanu i-a încurajat pe membrii Bisericii Adventiste din Europa să se roage pentru acest subiect și să își contacteze membrii din Parlamentul European sau candidații ca să facă lobby pentru libertățile lor religioase.

Preluare din Info Adventist nr. 665/14 februarie 2014.

AU ÎNCEPUT ÎNSCRIERILE PENTRU CENTRELE DE ODIHNĂ aflate în administrarea Casei de Pensii a Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. Cei interesați pot utiliza informațiile de mai jos:

**Casa de odihnă SOVATA
PROGRAMARE SERII 2014**

- Seria I 11 mai – 21 mai
- Seria II 25 mai – 04 iunie
- Seria III 08 iunie – 18 iunie
- Seria IV 22 iunie – 02 iulie
- Seria V 06 iulie – 16 iulie
- Seria VI 20 iulie – 30 iulie
- Seria VII 03 august – 13 august
- Seria VIII 17 august – 27 august
- Seria IX 31 august – 10 septembrie
- Seria X 14 septembrie – 24 septembrie

**Casa de odihnă EFORIE SUD
PROGRAMARE SERII 2014**

- Seria I 15 iunie – 20 iunie
- Seria II 22 iunie – 27 iunie
- Seria III 28 iunie – 04 iulie
- Seria IV 06 iulie – 11 iulie
- Seria V 13 iulie – 18 iulie
- Seria VI 20 iulie – 25 iulie
- Seria VII 27 iulie – 01 august
- Seria VIII 03 august – 08 august
- Seria IX 10 august – 15 august
- Seria X 17 august – 22 august
- Seria XI 24 august – 29 august
- Seria XII 31 august – 05 septembrie
- Seria XIII 07 septembrie – 12 septembrie
- Seria XIV 14 septembrie – 19 septembrie

INFORMAȚII ȘI PROGRAMĂRI la Casa de Pensii a Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, de **luni până joi, între orele 9⁰⁰-15⁰⁰**, la tel. **021/269 03 38**, mobil: **0744 388 030**, **0740 104 001**; e-mail: **casapensii@adventist.ro**.

PLATA se face la casieria Casei de Pensii de la sediul Uniunii de Conferințe sau direct în contul **RO70BRDE445SV23727864450 – BRD Sucursala Jolie Ville**.

TARIF: 90 lei/zi/persoană (cazare + 3 mese); pentru copiii între 4 și 14 ani: 45 lei/zi (cazare + 3 mese).

TARIF: 100 lei/zi/cameră cu 2 paturi; pentru copiii între 4 și 14 ani: 25 lei/zi/saltea sau 10 lei/zi/fără saltea. Nu se oferă masă.

■ CALENDAR EVENIMENTE LUNA APRILIE*

Data	Eveniment	Loc	Responsabil/invitat
10-12 aprilie	Olimpiada de religie – faza pe Uniune	Stupini	Departamentul Educație, Uniunea de Conferințe
12 aprilie	Concert caritabil	Sala Liceului „Ion Vidu” din Timișoara	AMiCUS Timișoara
20 și 21 aprilie	Adunarea Generală Electivă – Uniunea de Conferințe	Cernica	Bruno Vertallier, președinte EUD

*Anumite date și evenimente se pot modifica în timp.

■ ANUNȚURI

Ofertă cu numerele speciale ale revistei **Viață+Sănătate** .....

Editura **Viață și Sănătate** pune la dispoziția celor interesați revista **Viață+Sănătate**, numere vechi, precum și numere speciale cu următoarele teme: Antifumat, Nutriție, Diabet, Obesitate, Accidentele vasculare cerebrale (AVC), Dieta în diferite tipuri de boli,

Depresie, începând cu luna martie. Informații suplimentare și comenzi, pe site-ul www.viatasisanatate.ro, la telefoanele 021.323.00.20, 0740.10.10.34 sau pe email: comenzi@viatasisanatate.ro.

Vă reamintim că, pentru comenzi mai mari de 90 de lei prin poștă, res-

pectiv 150 de lei prin curier rapid, taxele de expediere sunt suportate integral de editură.

Pentru a afla ultimele noutăți și ofertele speciale, vă invităm să vizitați periodic site-ul editurii.

Sărbătorește și tu alături de noi 7 ani de Speranță!
Vino la concertul aniversar care are loc sâmbătă, 5 aprilie, de la ora 19:00, la Institutul Teologic Adventist de la Cernica, sau urmărește transmisiunea în direct la SperanțaTV și Radio Vocea Speranței.

7 ani de speranță

Diracționază 2% din impozitul anual pentru sponsorizarea organizațiilor nonprofit ale Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România! .....

Conform Legii nr. 571/2003, art. 57, alin. 4, din Codul fiscal, contribuabilii pot direcționa 2% din impozitul anual pentru sponsorizarea organizațiilor nonprofit.

Prin conferințe, pastori, de la organul fiscal/oficiul poștal sau prin internet (www.anaf.ro > Asistență contribuabili > Toate formularele cu explicații > 230), puteți obține formularul 230, care se va completa cu:

- Datele de identificare ale contribuabilului, adresă, cod numeric personal;
- Suma – suma solicitată a fi virată. În cazul în care nu se completează, va fi calculată de organul fiscal;
- Denumirea entității nonprofit, codul fiscal și codul IBAN.

Formularul se trimite prin scrisoare recomandată sau se depune personal la organul fiscal (de la adresa de domiciliu).

Data-limită este **25 mai a.c.**

Prezentăm în continuare lista ONG-urilor care aparțin Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România:

Nume ONG	Cod Fiscal	Cod IBAN
Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea	4752219	RO39BRDE445SV23727514450
Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Banat	5776798	RO68RNCB0015049272450001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Moldova	4277072	RO97RNCB0026012666800001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Muntenia	4733390	RO98RNCB0074029236240001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Oltenia	4553216	RO75RZBR0000060000460472
Conferința Transilvania de Nord	4547087	RO75RNCB0106026590810001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Transilvania de Sud	8364740	RO37RNCB0193015967500001
Asociația Susținătorilor Centrului Media Adventist	9853800	RO06BRDE445SV80558534450
ADRA	14355291	RO73RNCB0074029215400001
Asociația Conștiință și Libertate	26601411	RO15BRDE445SV34622064450
Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie	12525349	RO92BRDE445SV59218754450
Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie – filiala Moldova	18522724	RO42RNCB0026040384680001
Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie – filiala Oltenia	17643477	RO72RZBR00000600006579189
Filiala Muntenia a ASEF	15890683	RO36RNCB0074029223900001
Asociația Sola Scriptura	14297964	RO81BRDE445SV47505254450
Asociația Serviciul Umanitar pentru Penitenciare	5108446	RO87BRDE445SV91736164450
Asociația biblică „Casa Bibliei”	27075455	RO96RNCB0073034770940001
Asociația „Exploratori pentru viitor”	14027189	RO59BRDE445SV51224674450
Asociația „Exploratori pentru viitor” – filiala Baia Mare	18671564	RO92RNCB0182060518680001
Asociația „Școala Mihai Ionescu”	12483090	RO21RNCB0084010768640001
Fundația OMEGA	9914800	RO41BTRL02701205M59030XX
Fundația umanitară „Dr. Luca”, Bacău	14078913	RO15RNCB0026030893770001
AMICUS Iași	14032304	RO57BRDE240SV39131532400
AMICUS Cluj-Napoca	24775110	RO69BTRL01301205N60457XX
AMICUS Craiova	22569300	RO48BRDE170SV34125831700
AMICUS Timișoara	18620862	RO83RNCB0255040347750001

Treptele cerului

O călătorie de la primul la al treilea cer

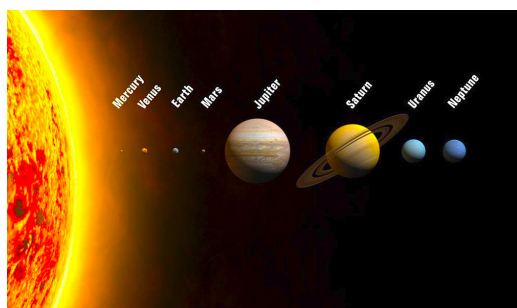

Fig. 1. Planetele Sistemului Solar

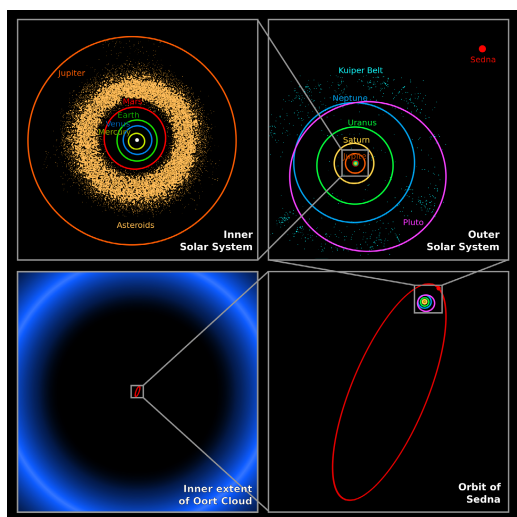

Fig. 2. Orbite – Norul lui Oort – Sedna

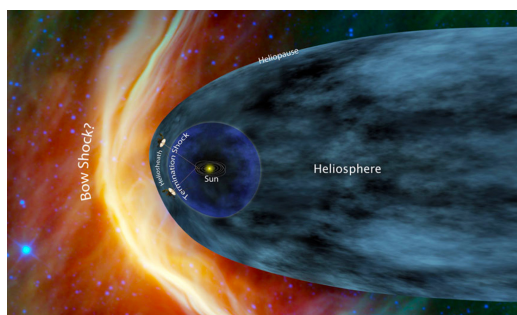

Fig. 3. Soarele – Termosfera – Heliosfera

Privind Universul în care trăim, vedem deslușit că este imens! Totuși acest cuvânt „imens” exprimă cu modeste grandoaarea creației lui Dumnezeu, măreția slavei Lui!

La frontierele Universului observabil, mintea are nevoie să se oprească o clipă – clipă ce poate dura epoci istorice – pentru a înțelege ceea ce se înfățișează ochilor prin contemplarea de milenii a bolții cerești.

Ce este Cosmosul? O încântare copleșitoare, spune Adam și spunem și noi, fiecare la timpul său, în sclipirea de viață pe care i-a dat-o Dumnezeu fiecărei conștiințe. Să ne luăm timp să ne ridicăm privirea, să contemplăm albastrul mângâietor al cerului de zi, iar noaptea, fiorul cerului plin cu stele, pentru a aduce laudă și slavă Creatorului! Cosmosul este organizat ca un imens și desăvârșit ceas. În el predomină precizia, ordinea, într-o amplă diversitate, iar aceste trăsături sunt din nou amprenta marelui Creator (Psalmii 19:1-7)! În Univers întâlnim frumusețe, alături de ordine, generozitate în vastitatea spațiului, diversitate în complexitatea alcătuirii corpurilor sale, armonie desăvârșită în finețea, dar și robustețea țesăturii lui; întâlnim și timp, și har în a-l explora, cerceta și înțelege. Slăvit să fie Dumnezeu!

Pentru a înțelege copleșitoarea imagine despre Univers, ne organizăm la rândul-ne cunoștințele după ordinea pe care o întâlnim în natură. Vedem ordinea și armonia care umplu Universul. Dumnezeu vorbește rațiunii noastre, ne învață cum apare și **se menține prin El Universul**, în alcătuirea lui minunată, ca efect al ascultării naturii de legile Sale, puse de Creator în creația Sa: legile vieții și cele ale fizicii – legea gravitației la scară macrocosmică, legile cuanticii în micro-univers – și încă alte legi nedesluite de om, mic copil iubit al creației Sale (Psalmii 8:3-5)! Prin eforturile rațiunii, care ne este dăruită tot de El, am agonisit „știința” de până acum, știință prin care recunoaștem că nu putem explica decât un minuscul 4% din Universul accesibil prin instrumente și prin tehnologie.

Prin știință, recunoaștem că nu putem explica decât un minuscul 4% din Universul accesibil prin instrumente și prin tehnologie.

Capacitatea noastră de a explica prin concepte cunoscute este limitată și continuu avem nevoie de Tatăl nostru să ne învețe, să ne explice, pentru a putea desluși lumea în care am apărut și în care avem privilegiul să trăim, să-L ascultăm și să-L întrebăm pe El.

Astfel, am simțit îndemnul de a privi Cosmosul în trepte: *văzduhul*, numit primul cer, sau atmosfera Pământului, este obiectul de studiu al meteorologiei. Mai departe apare *vastul spațiu cu stele*, obiectul astronomiei și al articolului de față, printr-o fericită ocazie, pentru a slăvi creația lui Dumnezeu!

Astronomia este știința care studiază structura și istoria Universului. Există marele pericol ca unii semeni s-o confunde cu astrologia, din cauza asemănării numelui, dar aceasta din urmă nu este altceva decât înșelăciune, ghicitorie, vrăjitorie, camuflete în haine pretins elevate, cu care Dumnezeu ne spune deschis și răspicat să nu avem de-a face (Deuteronomul 18:19).

În sfârșit, întrețesut și totodată distinct de primele două ceruri, ne e descoperit prin revelație cel de-al treilea cer, *sălaşul lui Dumnezeu*, în care omul are acces doar datorită harului Mântuitorului și al Sfântului Duh (Psalmii 8:5-9).

Sistemul Solar

Vom străbate cel de-al doilea **cer în trepte**. În acest scop, vom recurge, ca laitmotiv, la o călătorie imaginară prin Univers, așa cum l-a decodat mintea omului până acum, cu limitele ei. De aceea, la un moment dat, noi ne vom opri, dar *Cosmosul continuă, creația continuă!*

Pornim în călătoria noastră de pe Pământ, „grădina noastră” și a treia planetă din sistemul nostru stelar. Acest sistem are în centru Soarele, cea mai apropiată stea, steaua de lângă noi, singura stea pe care aproape că o putem „atinge”, pe care o putem studia cât ne pricepem mai bine, astfel încât să putem înțelege și cunoaște celelalte stele aflate la distanțe imense de noi. Se perindă prin fața ochilor minții (fig. 1) *pleiada de planete* care însoțește Soarele: **planetele interioare** – Mercur, Venus, Pământ (cu satelitul său natural Luna), Marte – delimitate de **centura de asteroizi**, urmată de **planetele exterioare**, care sunt și planetele *masive* ale Sistemului Solar: Jupiter, Saturn, Uranus, Neptun. Șirul continuă cu **transneptunienele** din **Centura Kuiper**, printre care amintim Pluto (fostă planetă în taxonomia planetară), apoi **Sedna** (planeta pitică, roșiatică, cu o orbită gigantică pe care o parcurge complet abia în 11 400 de ani) (fig. 2). Sedna ar fi și primul membru al **Norului Oort**, format din corpurile de la limita Sistemului Solar, alcătuite din rocă și gheață. Norul lui Oort este zona din care provin *cometele – vizitatorii cei mai îndepărtați ai Soarelui*.

Pentru a ne face o idee despre distanțe în Sistemul Solar, avem nevoie să definim **unitatea astronomică (UA)**. Aceasta măsoară aproximativ 150 de milioane de km (150×10^6 km) și reprezintă distanța Pământ – Soare. Cu ajutorul ei, putem spune că Terra se află la 1 UA față de Soare, că Jupiter se află la 5 UA sau Neptun, la 30 UA, că Sedna parcurge orbita sa alungită călătorind de la 76 UA la 940 UA depărtare față de Soare. Frontiera vântului solar e reprezentată de o zonă numită *heliopauză*, zonă cu o formă alungită datorită vântului galactic (fig. 3). Aceasta se întinde în vecinătatea Soarelui pe o distanță între 150-1000 UA. Dincolo de ea începe spațiul interstelar care inundă galaxia Calea Lactee, în care plutesc cu aproximație două sute de miliarde de stele.

O altă mărime foarte utilizată în astronomie este **anul-lumină (a.l.)**. După cum e subliniat chiar în denumirea sa, acesta reprezintă **distanța parcursă într-un an calendaristic** ($365,25$ zile) **de foton** (particula luminoasă) **prin „vidul cosmic”**, denumit astfel deoarece spațiul cosmic (interplanetar, intra și extragalactic) este extrem de rarefiat. **Anul-lumină este o unitate de distanță** și măsoară aproximativ 10^{13} km (unu urmat de treisprezece zerouri), întrucât viteza luminii în vid este de aprox. 300 000 km/s. Un scurt calcul ne arată că **1 a.l. $\approx$ 70 000 UA**.

Stele din vecinătatea Soarelui și Brațul Orion

În călătoria noastră, pornind de pe Planeta Albastră către stele prin oceanul cosmic, întâlnim steaua cea mai apropiată de Soare – Proxima Centauri (α Cen, fig. 4), aflată la aproximativ 4,2 a.l. Trecem fugitiv, în ordinea depărțării de Soare, pe lângă Sirius la aproximativ 8,6 a.l., apoi întâlnim pe ϵ Eridani, situată la aproximativ 10,5 a.l. La 400 a.l. apare grupul Pleiadelor, cele 7 stele numite astfel după fiicele lui Atlas (fig. 5).

Cerul e o carte deschisă plină, printre altele, cu povești spuse de oameni, pentru a le fi mai ușor să se orienteze pe cerul nopții plin cu stele. Dar cerul, în primul rând, este o carte prin care Însuși Dumnezeu Creatorul ne vorbește (Romani 1:20). Privind în direcția constelației Orion, la 640 a.l. de Soare, se află steaua *Betelgeuse* (în arabă = umărul vânătorului), o stea supergigantă roșie. Povestea ei adevărată ne spune că luminii i-au trebuit 640 de ani pentru a înfățișa

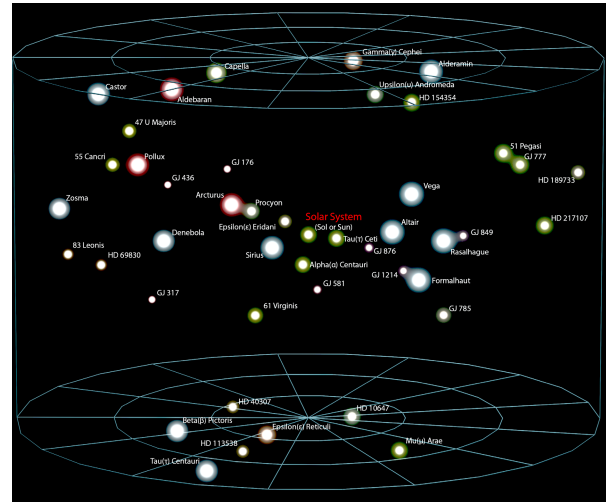

Fig. 4. Stele vecine Soarelui

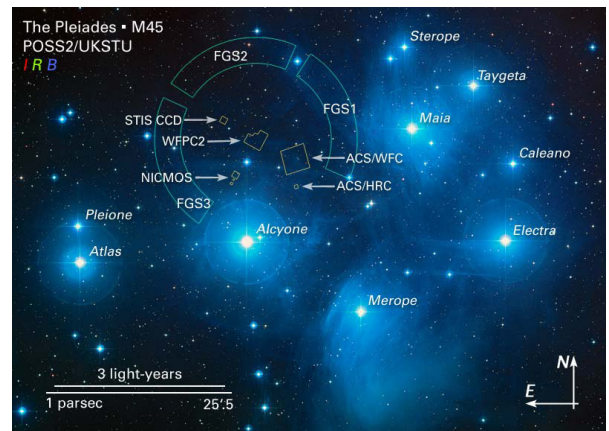

Fig. 5. Pleiadele

Astronom dr. Diana Constantin, Institutul Astronomic, Academia Română

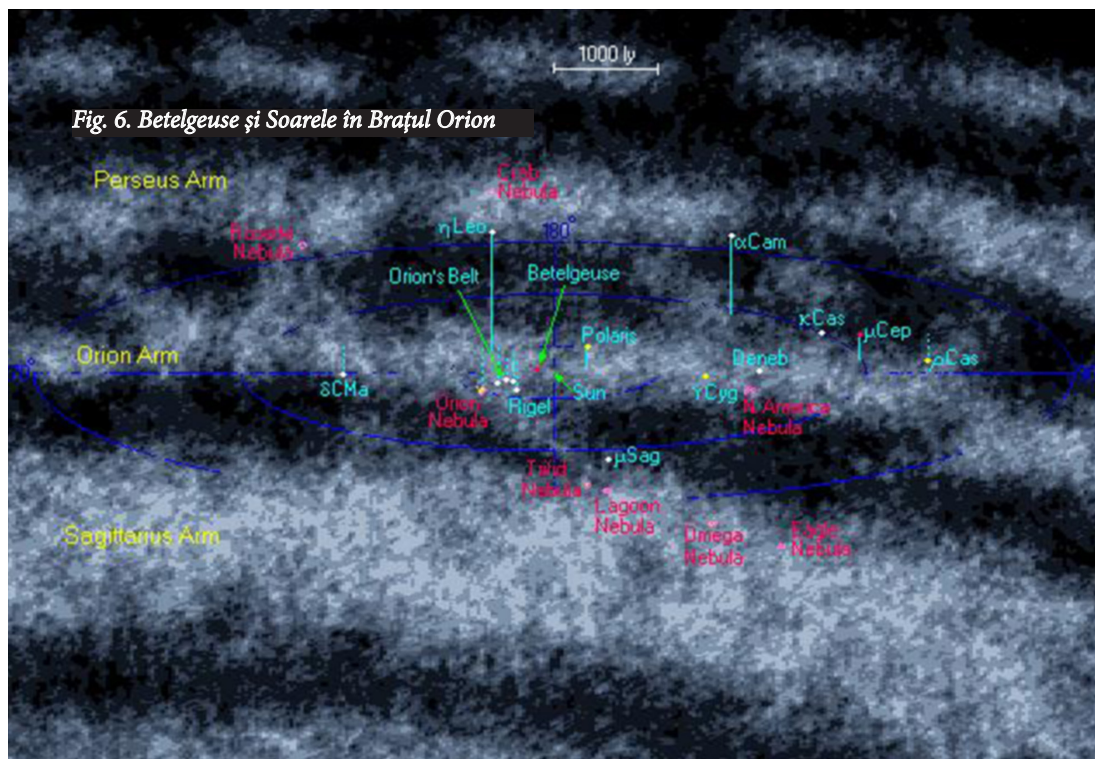

Fig. 6. Betelgeuse și Soarele în Brațul Orion

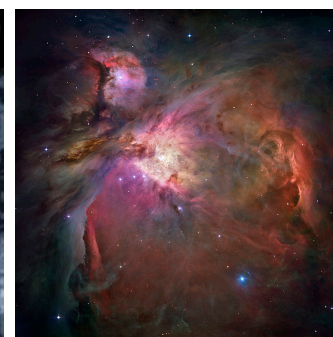

Fig. 8. Nebuloasa Orion

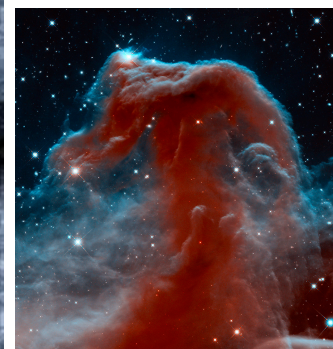

Fig. 9. Nebuloasa Cap-de-Cal

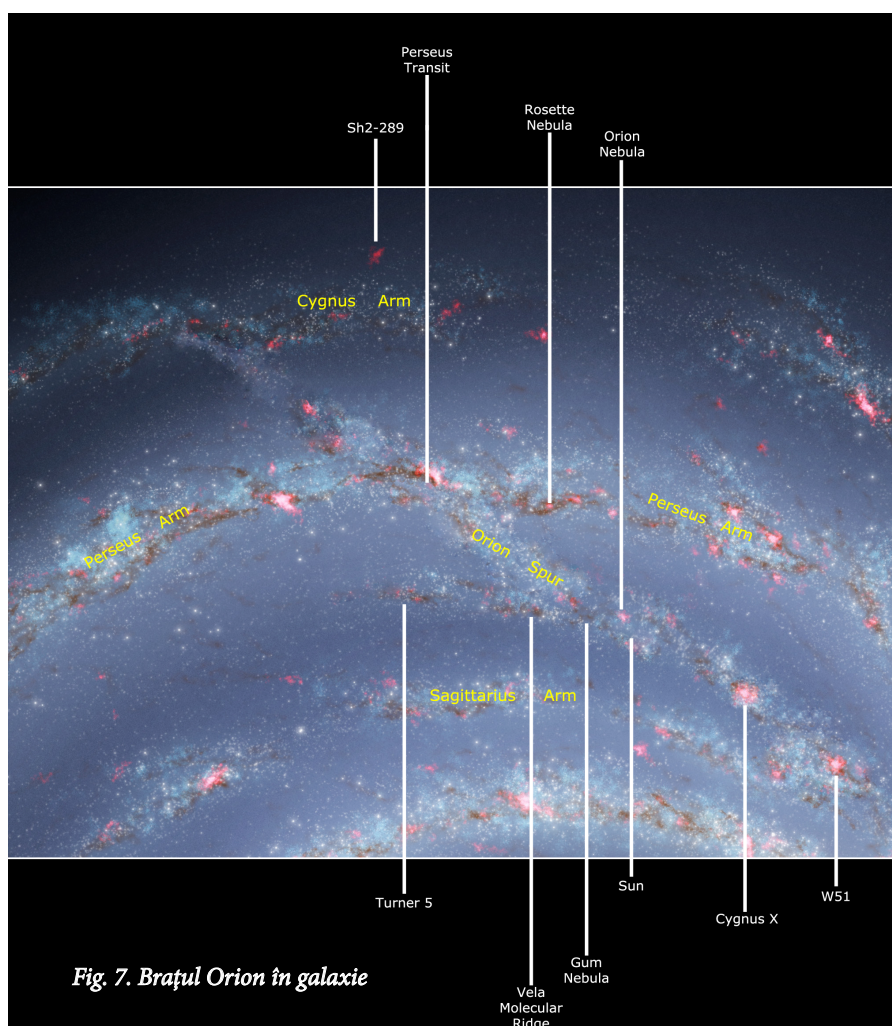

Fig. 7. Brațul Orion în galaxie

astăzi ochilor noștri imaginea acestei stele și modul cum arăta în trecut (fig. 6).

Răsufând un pic în călătoria noastră imaginară și privind panoramic ce se înfățișează înaintea ochilor minții, distingem brațul galactic Orion (fig. 6 și 7), unul din cele șase brațe ale galaxiei noastre (Calea Lactee sau Milky Way).

La o distanță de aproximativ 1 300 a.l. de Soare, în acest braț galactic întâlnim, de asemenea, Nebuloasa Orion (fig. 8) sau M42 – după cum apare în Catalogul Messier, întocmit de astronomul francez Charles Messier. Această aglomerare de gaz, praf și stele mai poartă numele de *maternitate de stele*, întrucât aici întâlnim un laborator în care iau naștere stele. În aceeași zonă de cer (constelația Orion), întâlnim, de asemenea, frumoasa și strania Nebuloasă Cap-de-Cal (fig. 9).

Calea Lactee și Grupul Local

Brațul Orion (Orion Arm) numit și Brațul Local, din structura căruia face parte Soarele și întregul Sistem Solar, este situat între Brațul Săgetătorului și Brațul Perseu (fig. 7). Acesta din urmă este unul dintre cele două componente majore ale Căii Lactee; al doilea braț mare e numit Scutum-Centaurus (fig. 10).

Calea Lactee este o galaxie spirală al cărei diametru măsoară în jur de 100 000 a.l. Pri-

vind de la Soare în direcția constelației Săgetătorului, vedem zona centrală a galaxiei, o concentrare extrem de densă de stele (fig. 10). Brațul Orion e un braț exterior al galaxiei și, față de centrul galactic, se află la o distanță cuprinsă între 26 000-30 000 a.l.; Soarele, aparținând brațului Orion, se află la aproximativ 28 000 a.l. de centrul galaxiei.

Pentru a continua călătoria în vastul și imensul Univers, privim în direcția opusă centrului galactic, părăsim Calea Lactee (MW) și întâlnim doi sateliți ai galaxiei noastre: Norii lui Magellan. Pe cerul nopții australe, aceștia se văd la aproximativ 75° latitudine sudică. Marele Nor al lui Magellan (LMC – Large Magellanic Cloud) se află la o distanță față de noi de aproximativ 160 000 a.l., iar Micul Nor al lui Magellan (SMC – Small Magellanic Cloud) este încă și mai departe, la 200 000 a.l. (fig. 11).

Acești doi companioni ai Căii Lactee, Norii lui Magellan, împreună cu alte câteva formațiuni stelare care orbitează în vecinătatea galaxiei noastre, formează **grupul de sateliți galactici locali**, care numără în jur de 50 de membri (fig. 10). Mai departe, la **2 milioane a.l.** depărtare de noi, întâlnim galaxia Andromeda (M31), galaxia *soră* a galaxiei noastre, care pe cerul nopții este vizibilă din emisfera nordică.

Aceste grupuri stelare, alături de Calea Lactee și de **Andromeda** – cu sateliții ei galactici – formează marele **Grup Local** de galaxii (fig. 12).

Iată-ne ajunși deja destul de departe, în profunzimile spațiului. Și totuși *rămâne încă o vastă și complexă infinitate de cunoscut!* Dar, pentru a continua călătoria, mintea omului are nevoie de noi *abstractizări, de concepte exotice*, pentru a putea reda cât de cât ceea ce se descoperă ochilor biologici și ochilor minții...

Concluzii

Ce este Universul? E creația lui Dumnezeu, e o minune atât de măreață și complexă, după cum Creatorul Său este minunat în măreție, bunătate, putere, slavă și sfințenie (vezi Psalmii 19:1-5).

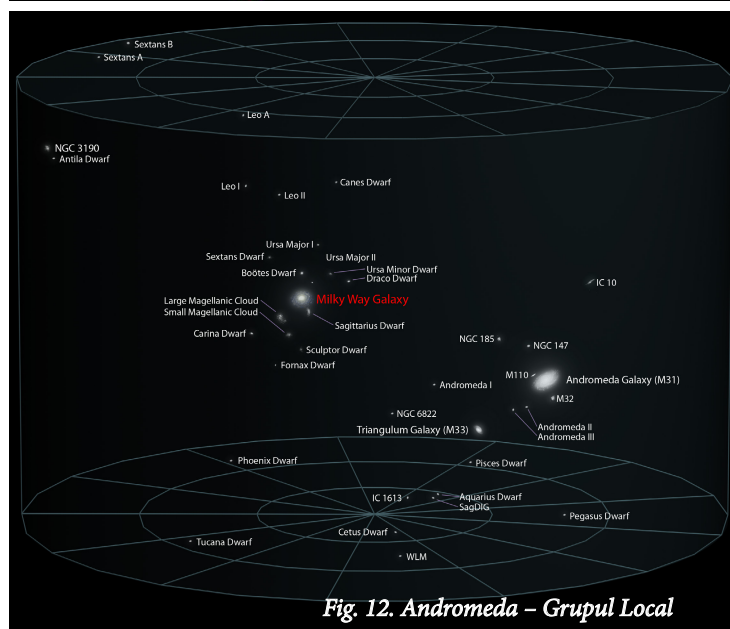
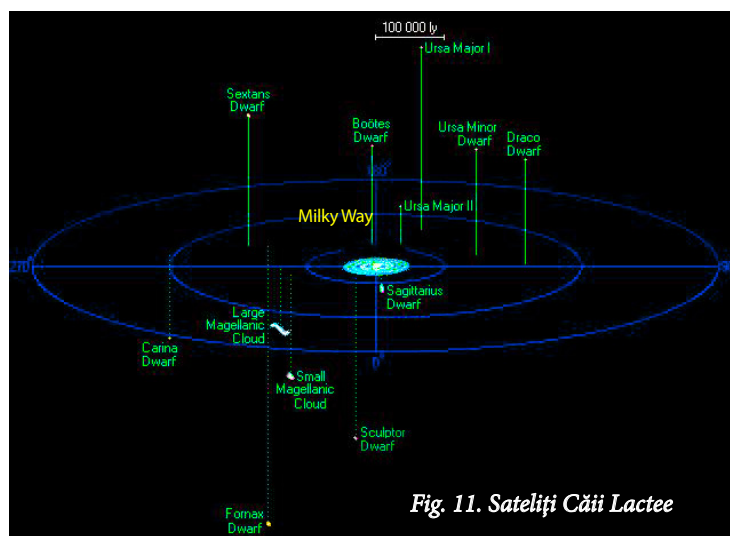
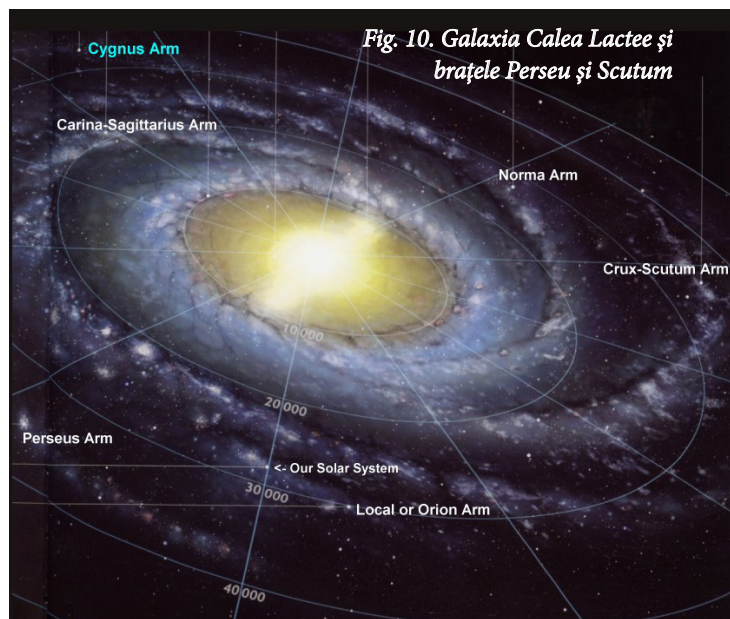
Dumnezeu dorește ca, prin armonia, încântătoarea frumusețe, profunda înțelepciune descoperite în creația Sa, să ne convingă să fim asemenea Lui; dorește să devenim și să ne păstrăm ființe morale și să căutăm să nu-L dezamăgim niciodată. Și aceasta e posibil dacă rămânem mereu în El și dacă Îi îngăduim să rămână mereu în noi, căci „fără Mine nu puteți face nimic”, ne spune părintește Domnul Isus Hristos. Dacă natura Îl ascultă, atunci omul e dator să nu-și astupe urechile minții și să nu înăbușe susurul blând prin care El vorbește sufletului. Să Îi aducem neîncetat recunoștință lui Dumnezeu prin suflarea pe care am primit-o tot de la El și de care suntem dependenți clipă de clipă, căci al Domnului este orice suflet viu! ■

Sursa imaginilor:

Fig. 1, 2, 4-9, 11-12 – en.wikipedia.org

Fig. 2 – www.nasa.gov

Fig. 10 – www.universetoday.com

Cum să înțelegem creaționismul

Acest articol a fost preluat din revista Adventist World, ediția din februarie 2008.

După ce a încheiat o serie de cursuri de licență la Christ's College, Cambridge, pregătindu-se să devină un slujitor al Domnului, Charles Darwin a plecat în anul 1831 ca pasager la bordul navei *H.M.S. Beagle*, mergând pe un drum care avea să schimbe lumea.

Voiajul de cinci ani l-a dus pe coasta vestică a Americii de Sud, acolo unde a observat diferite soiuri de animale exotice, până atunci necunoscute. Atenția lui Darwin a fost atrasă în special de un tip de creaturi – canarii de Galapagos. El a studiat păsările, a luat mostre și a observat diversitatea formelor și mărimilor ciocului lor. Aceste observații asupra diversității lor au fost cele care i-au inspirat teoria originilor.

Darwin a revenit în Anglia în anul 1836, iar din 1842 a început să-și schițeze cartea cu titlul *Despre „Originea speciilor” prin mijloacele selecției naturale sau conservarea raselor favorizate în lupta pentru viață* (cunoscută și menționată adesea sub un titlu mai simplu: *Originea speciilor*, pe care a și publicat-o în anul 1859.

La scurt timp după publicarea cărții, Darwin a purtat o lungă corespondență cu prietenul și colegul său Asa Gray, împărtășindu-i îndoielile și simțământul de confuzie legat de direcțiile și finalul demersului său despre evoluție. „Sunt conștient că mă găsesc într-un vâlmășag cu totul

disperat”, mărturisea el. „Nu pot să cred că lumea, așa cum o știm, este rezultatul hazardului; în același timp, nu pot să privesc la orice lucru individual și să văd în el un rezultat al Designului.”

Confuzia căreia Darwin i-a dat glas a venit în urma încercării lui de a face o conexiune între toate minunile lumii naturale pe care o urmărea și toate celelalte aspecte brutale ale vieții, pe care le vedea coexistând cu frumusețea. Întrucât a fost martorul rezultatelor forțelor distructive ale lumii, el a ales să-L respingă pe Dumnezeu, în loc să caute o interpretare biblică pentru toate distorsiunile prezente în lumea creată.

Și noi ne confruntăm cu aceeași dilemă atunci când ne luptăm să ne înțelegem originile. Nu avem cum să nu ne întrebăm: „Eu de unde vin?” „Cum am ajuns aici?” și „Cum pot să dau un sens și o semnificație existenței mele?”

În cele din urmă, Darwin a adoptat o teorie ateistă a originilor. Cu alte cuvinte, L-a scos cu totul pe Dumnezeu din cadru. Teismul, pe de altă parte, oferă o explicație a originilor în care Dumnezeu este prezent. Întrucât niciunul dintre noi nu a fost martor ocular pentru a ști cum au început toate lucrurile, nu avem decât să evaluăm dovezile existente și să luăm o decizie.

Supozițiile evoluționismului

Evoluționismul se bazează pe o serie de supoziții, enumerate mai jos sub semnătura regretatului G. A. Kerkut, de la University of Southampton din Anglia:

- Lucruri fără viață au dat naștere unei materii vii.
- Această generare spontană a avut loc o singură dată.
- Virusurile, bacteriile, plantele și animalele sunt toate interrelaționate.
- Organismele unicelulare au dat naștere unor organisme multicelulare.
- Toate organismele nevertebrate sunt interrelaționate.
- Acele organisme nevertebrate au dat naștere celor vertebrate.
- Peștii au dat naștere amfibiilor, apoi reptilelor, apoi păsărilor și, în final, mamiferelor.

Las cititorilor ocazia de a trage concluziile personale cu privire la probabilitatea ca aceste supoziții să fi fost o realitate concretă. Biblia, pe de altă parte, ne oferă dovezi convingătoare care să ne ajute să tragem concluzii cu privire la originile noastre.

Pe drept spune apostolul Pavel că toate ființele umane cunosc câte ceva despre Dumnezeu prin intermediul naturii, chiar și atunci când nu au o cunoaștere a Scripturii: „În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui se văd lămurit de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele, în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți” (Romani 1:20).

Nu putem cunoaște totul despre Dumnezeu doar studiind natura, spune Pavel, dar două lucruri putem ști despre însușirile Lui nevăzute. Primul este acela că El are o putere veșnică și al doilea că El este divin (dumnezeirea Lui). Poate că Darwin nu a ales să facă o paralelă între puterea ce guverna „selecția naturală” și Dumnezeu Biblic. Totuși el descrie această putere ca fiind veșnică și o face în termeni echivalenți, în esență, cu divinitatea, divinitate care pentru el era, într-un anume sens, necunoscută.

Biblia vestește fără nicio rețineră natura reală a aceluși Dumnezeu „necunoscut”: „Dumnezeu care a făcut lumea și tot ce este în ea este Domnul cerului și al pământului... El, care dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile. El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului... Căci în El avem viața, mișcarea și ființa... pentru că a rânduit o zi în care va judeca lumea după dreptate, prin Omul pe care L-a rânduit pentru aceasta și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă netăgăduită prin faptul că L-a înviat din morți” (Faptele 17:24,26,28,31).

Puterea creatoare în Isus

Chestiunea originilor poate fi clasată atunci când decidem dacă acceptăm sau nu învierea din morți a lui Isus Hristos și afirmația Sa că este Creatorul tuturor lucrurilor care există și, astfel, Domnul nostru (vezi Ioan 1:13,14). Atunci când citim, în Evanghelia după Ioan, că Isus este numit „Cuvântul” care nu a avut niciodată un început, Unul care este tot atât de mult un Dumnezeu așa cum este și Tatăl și care a adus la existență toate lucrurile, trebuie să decidem dacă ceea ce ni se spune aici este ceva autentic sau doar o iluzie.

Istoria creației din Geneza descrie modul în care Cuvântul a adus toate lucrurile la existență printr-o desrepetată afirmație: „Dumnezeu a zis...” Biblia susține că ceea ce nu exista anterior a venit la existență dintr-o dată.

Natura cuvintelor rostite de Isus, care au adus cu ele viața în sine, ne arată o calitate inegalabilă. În prezența unui om care murise de patru zile și al cărui trup intrase în descompunere, Isus a strigat cu voce tare: „Lazăre, ieși afară!” Iar evanghelia spune că „mortul a ieșit” din nou plin de viață (Ioan 11:43,44). Cineva observa faptul că, dacă Isus nu și-ar fi lăsat porunca la numele lui Lazăr și ar fi rostit cuvintele învierii, la modul general, morților, atunci toți morții ar fi ieșit la viață la cuvântul Său.

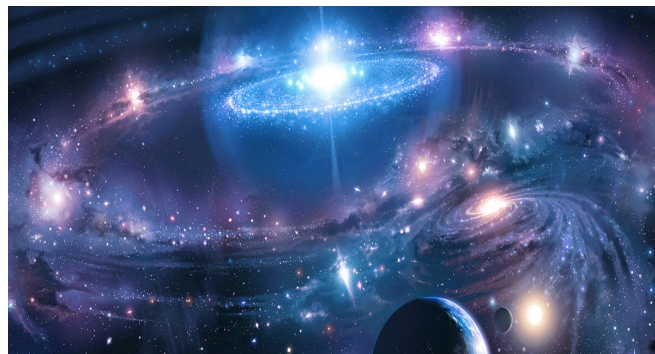
Darwin a văzut răul din lume. Dar la început nu a fost așa...

Chiar și o citire fără pretenții de studiu a relației creației din Geneza va descoperi cu ce gând a făcut Dumnezeu creaturile și întreaga creație: „Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune” (Geneza 1:31). Nu era nimic în întreaga creație care să reflecte distrugerea care l-a pus în dilemă pe Darwin. Fiecare animal, fiecare plantă, fiecare aspect al planetei proaspăt create reflecta slava lui Dumnezeu și planul binevoitor al Creatorului pentru creaturile Sale. Doar când omenirea a întors spatele cuvântului dătător de viață al lui Isus, Creatorul tuturor lucrurilor, abia atunci pământul a început să dea spini, iar viața să se desfășoare sub apăsarea blestemului (vezi Geneza 3:1-16).

Această perspectivă ne ajută să înțelegem starea lucrurilor de pe pământ la ora aceasta. Aceeași putere creativă a Domnului, care la început a adus lumea la existență doar prin cuvânt, ne spune din nou: „Eu fac ceruri noi și un pământ nou!” (Isaia 65:17).

Până atunci, scrie apostolul Pavel, creația „așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu”. Întreaga creație, spune el, „suspină și suferă durerile nașterii”, așteptând „înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru” (Romani 8:19,23).

Puterea lui Isus este aceeași, fie că e personal cu noi, fie că ne vorbește prin Cuvântul Său. ■

Graeme Loftus este pastor pensionar, originar din Australia.

10 întrebări despre fosilele umane

Acest articol a fost scris de Institutul de Cercetări Geologice al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea (Geoscience Research Institute). Sursa: <http://grisda.org/resources/faq/fossil-humans/>

1. Au existat cu adevărat oameni ai peșterilor?¹

Au fost oameni care au trăit în peșteri și poate că și azi sunt unii care trăiesc astfel. Dacă cineva trăiește într-o peșteră nu este o dovadă a faptului că are o inteligență „primitivă”. S-a crezut despre omul de Cro-Magnon că era un om al peșterilor pentru că s-a considerat că el este responsabil de unele picturi remarcabile din peșterile din Franța și din alte regiuni apropiate. Oamenii de Cro-Magnon erau în esență la fel ca europenii moderni și probabil îi reprezintă pe europenii preistorici.² În mod clar aveau un nivel înalt de dezvoltare intelectuală, artistică și tehnologică.

2. Sunt cu adevărat fosile care arată ca niște ființe umane primitive?

S-au descoperit fosile care par a fi umane, însă cu trăsături care nu se regăsesc la ființele umane. Oamenii de Neanderthal sunt un astfel de exemplu, alături de un grup de alte fosile cunoscute sub numele de „erectine”. Între aceste erectine sunt incluse tipurile: Omul de Java, Omul de Pekin și alte câteva tipuri din Africa și din alte locuri. Acestea par a fi fost umane, însă oarecum diferite ca formă de orice altă ființă omenească. Creaționiștii interpretează, în general, aceste fosile drept rase de oameni dispărute.³

3. Neanderthalienii au fost cu adevărat oameni?

Mulți creaționiști sunt de părere că neanderthalienii au fost cu adevărat oameni⁴ și probabil că unii evoluționiști ar fi de acord, deși cu unele rezerve.⁵ Poate că, ocazional, neanderthalienii au trăit în peșteri, uneori și-au îngropat morții acolo, dar asta nu înseamnă că nu ar fi fost oameni. Craniul avea o formă diferită de cea a majorității oamenilor moderni, cu arcade bine conturate, fără bărbie proeminentă și cu o țeastă

mai bombată, mai mare decât a omului modern obișnuit. Se pare că aveau o anumită cultură și un anumit grad de inteligență. Neanderthalienii aveau câteva trăsături unice, însă împărtășeau cu omul modern majoritatea caracteristicilor lor. Unele dintre diferențele observate la craniile lor ar fi putut fi parțial o urmare a viețuirii într-un climat aspru sau a alimentației cu o hrană foarte greu de mestecat. Se pare că aveau și o constituție mult mai robustă decât oamenii care trăiesc azi.⁶ Secvențierea recentă a ADN-ului mitochondrial din oase de neanderthal indică faptul că secvențele ADN-ului de neanderthal sunt oarecum diferite de cele ale ființelor omenești, deși există dovezi de îngemănare între neanderthali și ființe omenești precum cele care trăiesc azi.⁷ Din punct de vedere anatomic, neanderthalienii par să fi fost o rasă de oameni aparte, adaptați la condiții aspre de viață.

4. Ce sunt fosilele umane arhaice?

Există un grup de materiale osoase care nu se încadrează foarte ușor în niciuna dintre celelalte categorii și care, în mod generic, sunt cunoscute drept *Homo sapiens* arhaic.⁸ Uneori le sunt date diferite nume de specie precum *Homo heidelbergensis*, *Homo rhodesiensis* și un posibil *Homo antecessor*. Și neanderthalienii sunt incluși în categoria *Homo neanderthalensis*. În general, au arcade foarte pronunțate, cam ca erectinele (abordate în materialul următor). Spațiul cavității craniene este mai mare decât al erectinelor, însă (cu excepția neanderthalienilor) este mai mic decât al ființelor umane moderne. În general, creaționiștii le acceptă ca parte a speciei umane.

5. Ce au fost erectinele?

În Asia, Africa și sud-estul Europei au fost găsite numeroase fosile ce manifestau o postură verticală, asemănătoare omului, însă cu craniul diferite de cele ale oamenilor obișnuiți. Creierul lor era mai mic decât al mediei omului modern, similar cu pragul de jos cunoscut în cazul omului modern. Craniile lor aveau oase groase, ar-

Pictură rupestră, Lascaux, Franța, datată în Paleolitic.

cade pronunțate și le lipsea bărbia proeminentă. Unul dintre cele mai complete exemple este Băiatul Nariokotome, care avea deja 152 cm înălțime atunci când a murit, undeva la vârsta de 8-11 ani. Înălțimea tipică a unui adult ajungea la 179 cm. Sunt dovezi că erectinele își făceau unelte și foloseau focul. În general, creaționiștii consideră că erectinele sunt ființe umane dintr-o rasă dispărută. Încrucișarea înrudită și trăirea vieții în condiții precare par să fi contribuit la dezvoltarea unor trăsături anatomice unice.

6. Ce au fost australopitecii?

Australopitecii includ un grup divers de maimuțe dispărute care par a fi mers în poziție verticală, deși există o incertitudine cu privire la cât de extinsă era poziționarea lor bipedă. Grupul include *Australopithecus*, *Paranthropus* și, posibil, *Ardipithecus* și *Kenyanthropus*. *Australopithecus* este exponentul grupului. Aveau o serie de trăsături ale scheletului care erau intermediare între maimuțe și omul modern, cu un creier de mărimea maimuței și unele caracteristici care sugerează faptul că își duceau viața în copaci. Există unele dovezi că ar fi putut avea dificultăți în a merge în poziție verticală, așa cum o fac și cimpanzeii moderni.⁹ Australopitecii sunt interpretați aici ca o specie de maimuțe dispărută.

7. Există o secvență evolutivă de la maimuțe la oameni?

Sunt unele tipuri de fosile care prezintă mixturi de trăsături specifice omului și specifice maimuței. S-au făcut încercări de a le aranja într-o ordine de la cele mai puține la cele mai numeroase trăsături specifice omului. Australopitecii au cele mai puține trăsături asemănătoare omului, urmând erectinele și grupul arhaicelor, iar apoi omul de Neanderthal și omul de Cro-Magnon. Secvența aceasta pare convingătoare pentru unii oameni și este interpretată ca o linie evolutivă.¹⁰ Totuși australopitecii cunoscuți și alte exemple sunt în mod obișnuit considerate ramuri rupte din arborele evolutiv care a condus la apariția omului, și nu strămoși direcți. Creaționiștii accentuează semnificația diferențelor dintre australopiteci și genul *Homo* (în care este clasificat și omul) și resping ideea că australopitecii ar fi strămoșii omului.¹¹ Combinarea între natura fragilă și fragmentară a datelor și a informațiilor, poziționarea teritorială diferită a oamenilor de știință care au descoperit cele mai importante fosile și influența presupuzițiilor filosofice a dus la dificultatea de a izola realitatea

de ipoteză. Noile descoperiri contrazic adesea schemele de relaționare acceptate anterior, astfel că relația evolutivă propusă între oameni și fosilele de maimuțe rămâne una controversată. Fosilele umane regăsite urmează un model identificabil în multe alte grupuri în care se observă mai întâi o varietate foarte complexă, după care începe dispariția multor linii genealogice și supraviețuirea unui singur tip, în cazul nostru numim acest tip omul modern.

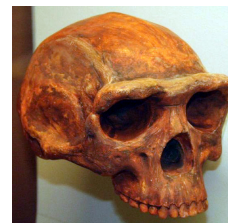
8. Ce se poate spune despre uriașii care au trăit înainte de potop? A fost găsit vreunul?

Biblia nu afirmă cu claritate faptul că toți antediluvienii ar fi avut statură de uriași. Din ce știm, unii dintre ei ar fi putut suferi o degenerare în mărime înainte de venirea potopului. Prezența unor „nephilim” antediluvieni, cuvânt tradus uneori cu „uriași”, este menționată o singură dată, în Geneza 6:4. Cărțile apocrife pot include referiri la uriașii antediluvieni, însă nu avem un indiciu clar că toți oamenii de dinainte de potop ar fi fost uriași. În anul 2002, website-ul *Worth1000.com* a sponsorizat un concurs intitulat „Anomalii arheologice, partea a doua”, prin care se aștepta din partea participanților furnizarea de informații cu privire la farse din domeniul arheologiei. Unele dintre pozele prelucrate arătau false fosile de uriași (vezi, spre exemplu, <http://fx.worth1000.com/entries/18533/giants>); acestea au circulat pe internet, însă intenția din spatele demersului nu a fost niciodată aceea de a le accepta ca valide. De atunci încoace, au circulat și alte farse și imagini prelucrate, însă nu a fost confirmată descoperirea niciunei fosile antediluviene, fie ele fosile ale unor oameni cu statură de uriaș sau obișnuită.

9. Care este originea raselor omenști? Sunt unele dintre ele supuse unui blestem?

Toți oamenii trăiesc sub blestemul păcatului și este îndoielnic că acesta are mai multă putere asupra unor rase decât asupra altora. Rasele se dezvoltă vizibil atunci când grupuri restrânse de oameni trăiesc în izolare timp de mai multe generații. Distanța, limba și alte bariere fizice pot acționa ca mecanisme de izolare. Atunci când la Turnul Babel s-a produs confuzia limbilor, grupuri restrânse de oameni au fost dispersate în diferite locuri, s-au izolat unele de altele și au dat naștere unor rase diferite.

Unele trăsături rasiale pot fi rezultatul faptului că anumite trăsături fiziologice se constituie într-un avantaj în medii înconjurătoare aparte.

Homo erectus, Muzeul de Istorie a Naturii Ann Arbor, Michigan.

Homo erectus georgicus, fosilă descoperită la Dmanisi, Georgia.

Culoarea pielii este un astfel de exemplu.¹² Pentru a produce vitamina D, este nevoie de lumina soarelui. Oamenii cu melanină în exces în pielea lor pot suferi de lipsa vitaminei D, în zone în care lumina solară este redusă, cum ar fi regiunea din apropierea polilor. O piele deschisă reprezintă un avantaj în zonele de latitudine polară, cum ar fi Scandinavia. Totuși prea multă lumină solară poate rezulta în distrugerea acidului folic (uneori cunoscut sub numele de vitamina B₉) și în creșterea riscului de cancer de piele. Melanina este un pigment închis la culoare care îi protejează pe cei care trăiesc în climat tropical cu lumină excesivă, făcând ca pielea închisă la culoare să reprezinte un avantaj în latitudinile ecuatoriale. În general, trăsături precum culoarea pielii, asociată cu diferite grupuri rasiale, sunt determina-

te de *alele* (secvențe de ADN) multiple și nu cer mutații specifice care să producă diversitatea. Capacitatea de a prezenta diversitatea pare să fi fost proiectată în oameni, așa cum se întâlnește și în alte tipuri de organisme.

10. Ce întrebări neelucidate despre fosilele umane sunt de un interes deosebit, din perspectiva creaționistă?

Între cele mai importante sunt acestea: De ce nu găsim nicio fosilă umană care să fi fost îngropată înainte de potop? Care este explicația faptului că avem fosile care prezintă o mixtură de trăsături specifice maimuței cu cele specifice omului? De ce se regăsesc fosile umane numai în straturile geologice cele mai înalte, în loc de a le regăsi amestecate și în straturi inferioare? ■

Schelete parțiale de *Australopithecus sediba*, descoperite în 2010, într-un sit numit Malapa, lângă Johannesburg.

¹ Pentru informații suplimentare, vezi Nalin, R. Where do humans come from? In Gibson, LJ and Rasi, HM, eds., *Understanding Creation*, Nampa, ID: Pacific Press, 188-197.

² (a) Semino O, Passarino G, Oefner PJ + 17 alți autori. 2000. The genetic legacy of Paleolithic *Homo sapiens sapiens* in extant Europeans: a Y chromosome perspective. *Science* 290:1155-1159; (b) Arsuaga JL. 1999. *El Collar del Neandertal: En Busca de los Primeros Pensadores*. Madrid: Ediciones Temas de Hoy. Vezi și: (c) Pridoux T. 1973. *Cro-Magnon Man*. NY: Time-Life Books.

³ Lubenow, ML. 2004. *Bones of Contention: A Creationist Assessment of Human Fossils*. Grand Rapids, MI: Baker Books.

⁴ Cuozzo, J. 1998. *Buried Alive: The Startling Untold Story About Neanderthal Man*. Green Forest, AR: Master Books.

⁵ Stringer, C. and P. Andrews. 2005. *The Complete World of Human Evolution*. New York: Thames and Hudson.

⁶ Ruff CB, Trinkaus E, Holliday TW. 1997. Body mass and encephalization in Pleistocene *Homo*. *Nature* 387:173-176.

⁷ Green KE et al. 2010. A draft sequence of the Neanderthal genome. *Science* 328:710-722.

⁸ Articol Wikipedia, „Archaic humans”, http://en.wikipedia.org/wiki/Archaic_humans, accesat pe data de 12 septembrie 2013.

⁹ Spoor F, Wood B, Zonneveld F. 1994. Implications of early hominid labyrinthine morphology for evolution of human bipedal locomotion. *Nature* 369:645-648.

¹⁰ Vezi, spre exemplu, Stringer, C. și P. Andrews. 2005. *The Complete World of Human Evolution*. New York: Thames and Hudson. O colecție mai veche de lucrări importante în acest domeniu pot fi regăsite în: Ciochon RL, Fleagle JG, editors. 1993. *The Human Evolution Source Book*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

¹¹ Vezi, spre exemplu, Lubenow, *op. cit.*

¹² Jablonski, NG și G. Chaplin. The evolution of human skin coloration. *Journal of Human Evolution* (2000) 39:57-106.

Educația, ca dimensiune a feminității

Momentele aniversare, sau sărbătorile, sunt prilejuri de rememorare a bucuriilor și tristeților, a victoriilor și înfrângerilor care ne-au marcat parcurgerea timpului. Cu toată gingășia și recunoștința cu care a fost investită în ultimii ani, Ziua Internațională a Femeii este o astfel de ocazie de rememorare. Dar, după cum observa Pierre Grimal în introducerea lucrării sale, *Histoire mondiale de la femme*, „istoricii nu scriu decât istoria bărbaților”. Ca o umbră abia schițată în marile transformări ale lumii, femeia a început să-și revendice abia în ultimele două secole, uneori discret, alteori vehement, locul său în istorie.

Există totuși un domeniu în care rolul femeii a fost dintotdeauna hotărâtor. Acesta este domeniul educației.

Marea educatoare a omului

În colecția sa de aforisme *Le Jardin d'Epicure*, Anatole France numea femeia „marea educatoare a omului”, pentru că îl învață „minunatele virtuți”. Deși lumea școlii a fost mult timp închisă pentru femei, cele mai importante lecții de viață au fost dintotdeauna menirea sa. De la cele mai simple reguli sociale până la credințele profunde, toate valorile afectivității și spiritualității omului au trecut de la o generație la alta prin sufletul și dăruirea mamei. Deși abia schițată în cuvinte pe paginile Bibliei, imaginea Mariei reprezintă exemplul sublim al chemării la educație a fiecărei mame.

Educația femeii – o investiție

Odată cu rolul de suflet al maternității, o femeie primește sarcina de a-și dezvolta aptitudinile pentru a oferi, mai întâi familiei și apoi comunității și societății în care trăiește, mai mult decât un sprijin instinctual. În condițiile în care, pentru societatea românească, accesul gratuit la educație a devenit un fapt comun, pare aproape neverosimil faptul că doar acum 3-4 generații

străbunicile sau bunicile noastre abia știau să citească și rareori își permiteau să vi-seze la ceea ce ar fi putut face cu talentele lor.

Astăzi, o femeie instruită poate lua decizii informate și complexe atât pentru ea însăși, cât și pentru familia sa, poate alege un drum care să o conducă spre orice profesie pentru care are talent sau poate fi cea care îndrumă primii pași ai copiilor în lumea școlii. Îmbrățișându-și darul natural de a învăța, femeia care alege drumul pedagogiei are șansa de a atinge viitorul prin intermediul copiilor pe care îi pregătește.

Impactul pe care îl are educația formală a femeii se extinde dincolo de beneficiile economice și sociale imediate ale muncii ei: țările în care femeile beneficiază de instruire sunt mai democratice, înregistrează un nivel mai ridicat de inițiativă, de participare comunitară și de calitate a vieții. Adelaide Hoodless exprima simplu această realitate: „Educă un băiat, și educi un individ. Educă o fată, și educi o comunitate.”

Chemare pentru educație

Dintre toate rolurile pe care le joacă femeia în ziua de astăzi, cel de educator rămâne esențial. Scriind alături de bărbat pagini de istorie trăită, femeia e mama care transmite mai departe marile lecții ale sensului vieții și poartă spre generațiile următoare obiceiurile sănătoase și valorile spirituale pe care le-a păstrat cu atâta grijă. Tot ea este profesor, educator sau model care inspiră generații de copii. E un om după chipul Creatorului, răspunzând cu credință chemării Sale. ■

Lect. univ. dr. Zenobia Niculiță, managerul Programului de Studii Pedagogia Învățământului la ITA.

Rubrica „Texte și semnificații”, realizată de Gabriel Ișvan, poate fi ascultată la Radio Vocea Speranței vineri și duminică (în programul de seară), sâmbăta și duminica (la matinal).

Ne îndeamnă Hristos să folosim bogățiile obținute pe nedrept?

„Și Eu vă zic: Faceți-vă prieteni cu ajutorul bogățiilor nedrepte, pentru ca, atunci când veți muri, să vă primească în corturile veșnice.” (Luca 16:9)

Versetul se află spre finalul parabolei ispravnicului necredincios din Luca 16:1-13. În parabolă, un stăpân îi cere administratorului său necinstit să-și facă socotelile finale, pentru că urma să fie concediat. Administratorul micșorează datoria debitorilor din scripte, plănind ca astfel să găsească bunăvoința lor, după ce va fi dat afară.

Stăpânul l-a laudat pentru că „a lucrat înțelepțește”. Să fie acest stăpân Dumnezeu? Poți fi nedrept și să câștigi aprecierea cerului? Șefii ar trebui să citească acest pasaj biblic și să-și laude angajații când sunt nedrepti, când fură din stocul lor și vând altora mult mai ieftin? Poate fi laudată înțelepciunea fără moralitate?

Ce spune textul?

În parabole, lecția contează, nu detaliile. În interpretarea parabolelor, nu trebuie să se scoată vreun înțeles special din fiecare amănunt, ca de pildă gândul că „omul bogat” îl reprezintă pe Dumnezeu.

Calificarea pe care Isus i-o atribuie administratorului este clară – necredincios –, deci practicile lui nu sunt morale și sunt de condamnat. În acest context, lauda adresată ispravnicului este și mai ciudată. Întrucât această laudă constituie punctul culminant al parabolei, reiese că Isus a găsit în lauda omului bogat adusă ispravnicului ceva folositor pentru a le da învățătură ucenicilor și ascultătorilor. Omul bogat nu a trecut cu vederea necinstea ispravnicului său: l-a concediat. Dar iscusința cu care acest pungaș a folosit ce nu era al lui, pentru a-și face prieteni, era atât de vrednică de scopuri mai nobile, încât omul bogat nu s-a putut abține să nu admire iscusința ispravnicului său.

Formularea „pentru ca, atunci când veți muri, să vă primească în corturile veșnice” este

tradusă mult mai bine astfel: „...faceți-vă prieteni cu ajutorul bogățiilor nedrepte, pentru ca, **atunci când ele vor înceta să mai fie**, aceștia să vă primească în **corturile veșnice**” (*Noua traducere în limba română*). Sensul acesta este în armonie cu ceea ce spune Scriptura, că intrarea în veșnicie se va face la revenirea lui Hristos, nu la moartea credinciosului (Ioan 14:3).

Bogății ne/autentice

În versetul 11 citim: „Deci, dacă n-ai fost credincios în bogățiile nedrepte, cine vă va încredința adevăratele bogății?” Înțelegem de aici că bogățiile nedrepte din versetul 9 nu sunt cele obținute în mod necinstit, ci, fiind în opoziție cu adevăratele bogății, sunt pseudobogății, sau bogății neautentice, trecătoare. Care sunt adevăratele bogății? Sunt bogățiile veșnice ale Împărăției cerului, principiile și faptele făcute pe pământ, în spiritul cerului, care ne conduc spre Împărăția divină.

De aceea spune Mântuitorul: „Căci fiii veacului acestuia, față de semenii lor, sunt mai înțelepți decât fiii luminii” (versetul 8 u.p), pentru că ei folosesc lucrurile lumii acesteia, care oricum trec, pentru semenii lor, pentru a dezvolta prietenii cu ei, pentru a-și asigura viitorul pământesc.

Lecția, dar și îndemnul parabolei, este că tot ce avem în această viață este de fapt al „altuia”, adică al lui Dumnezeu, noi fiind ispravnicii Lui – principiu biblic exprimat în multe locuri în Scriptură. Noi trebuie să folosim lucrurile materiale încredințate nouă pentru a promova interesele Părintelui nostru ceresc, folosindu-le pentru nevoile semenilor noștri și pentru progresul Evangheliei.

Concluzia

Așadar, lecția din această parabolă provocatoare este simplă și clară în cele din urmă: să folosim bogățiile trecătoare ale lumii acesteia în favoarea semenilor, pentru a le câștiga prietenia, pentru a-i sluji, astfel ne vom orienta viitorul în direcția sigură, și anume veșnicia. ■

Gabriel Ișvan, directorul Departamentului Libertate Religioasă și Comunicare, Conferința Muntenia.

Comunitatea Râmnicu Sărat

Anul 1920 reprezintă zorii când Biserica Adventistă din Râmnicu Sărat, care numără astăzi 170 de membri, a luat naștere și, sub călăuzire divină, și-a păstrat statutul de biserică luptătoare și biruitoare. Organizarea Bisericii Adventiste în Râmnicu Sărat îi este atribuită pastorului Ștefan Demetrescu, unul dintre pionierii reprezentativi ai adventismului din România. La început, Biserica Adventistă, organizată în forma unei grupe ce număra aproximativ 16 membri, își desfășura activitatea într-o locație închiriată, un spațiu foarte modest de pe strada Principele Ferdinand. Mai târziu, în perioada 1946-1953, grupa a fost găzduită pe strada Gării, în casa unui frate adventist care practica meseria de cizmar. Tot în această perioadă de început, slujirea pastorului Petre P. Paulini a rămas consemnată pe paginile istoriei Bisericii Adventiste din Râmnicu Sărat. La data de 11 noiembrie 1953, a fost achiziționată de la Anghel Ion o locuință pe strada Mihai Eminescu nr. 6, clădire ce a avut nevoie de renovări majore și a rămas până azi punctul geografic de referință al Bisericii Adventiste.

În prezent, Biserica din Râmnicu Sărat are în componența sa și grupele: Boldu, Râmnicelu și Grebănu. Comunitatea este recunoscută atât pentru spiritul misionar, pentru deschiderea față de nevoile semenilor, cât și pentru dialogul eficient cu diverse instituții locale și alte confesiuni religioase. De asemenea, Biserica Adventistă este tot mai prezentă în spațiul public prin realizarea cu succes, sub călăuzire divină, a unor acțiuni sau evenimente cu caracter misionar, social sau educativ.

Sub îndrumarea Duhului Sfânt, Biserica Adventistă din Râmnicu Sărat își planifică să continue organizarea unor evenimente ca „Ziua Porților Deschise” și acțiuni misionare în scopul promovării valorilor sale morale și a unui stil de viață sănătos. În această perioadă există un dialog cu televiziunea locală TVSat, în scopul realizării unei emisiuni care să promoveze stilul de viață sănătos susținut de Biserica Adventistă. Pentru a fi la zi cu acțiunile sau programul bisericii noastre, cei interesați pot accesa pagina de facebook www.facebook.com/biserica.azsramnicusarat sau pagina oficială <http://ramnicusarat.adventist.ro/>.

Florin Ghiță, pastor în Conferința Muntenia.

Cuba

Denumită și „Perla Antilelor”, Republica Cuba este o țară insulară, ocupând cea mai mare insulă din Caraibe, cu un teritoriu cât jumătate din România și o populație de peste 11 milioane de locuitori. A fost descoperită de Columb, în 1492, și transformată în colonie spaniolă până în 1898, fiind socotită până astăzi cel mai important producător de trestie de zahăr al lumii. După ultimul recensământ, aproape 60% din locuitori se consideră creștini, majoritatea dintre ei fiind catolici sau pentecostali, restul locuitorilor sunt fie neafiliați, fie adepți ai unor vechi credințe populare. În 1992, Cuba a renunțat la titulatura de stat ateist, în 1998 a venit Papa Ioan Paul al II-lea, iar în 2008 s-a deschis prima biserică Ortodoxă Rusă.

Primii misionari adventiști au ajuns în Cuba la începutul secolului al XX-lea și au fost în cea mai mare parte laici care se susțineau din munca de fiecare zi. Într-un raport din anul 1909, aflăm că E. W. Snyder era singurul pastor hirotonit de pe insulă, că erau deja 3 biserici organizate și câteva școli primare. Până în 1961, când statul

comunist a naționalizat toate școlile private, biserica ajunsese să aibă 40 de școli primare.

În mai 1907 s-a botezat primul convertit cubanez, iar până la sfârșitul anului s-au mai botezat încă 8. Biserica a continuat să crească, astfel că în 1932 au depășit pragul de 1 000 de membri.

Astăzi, în Cuba, sunt peste 32 000 de membri, organizați în aproape 300 de biserici și 150 de grupe. Raportul statistic mai vorbește și despre un Seminar teologic, deschis încă din 1922, cu peste 100 de studenți, și un centru de zi pentru copiii defavorizați.

Din 1994 până în anul 2000, datorită activităților locale și a campaniilor misionare susținute de misionari străini, numărul membrilor a crescut de la 11 000 la peste 20 000.

În anul 2005, Biserica Adventistă din Cuba a sărbătorit 100 de ani de la organizarea primei biserici pe acest teritoriu, reinnoindu-și astfel angajamentul de a duce mai departe solia întoarcerii grabnice a Domnului Isus.

Adrian Neagu, pastor în Conferința Oltenia.

BACIU PINTILIE – credincios în încercări (1)

Cu câțiva ani în urmă, Dumnezeu mi-a oferit ocazia să cunosc un om deosebit: Baciul Pintilie. La vremea aceea avea 96 de ani. I-am admirat încrederea neclintită în Dumnezeul său, Cel care l-a condus și i-a protejat viața pe frontul de luptă și în lagăr.

B.P.: Mă numesc Baciul Pintilie, m-am născut în anul 1915, pe 27 februarie, în comuna Berești-Tazlău, județul Bacău, într-o familie de ortodocși. Mama era din comuna Strugari, și tata, de la Berești-Tazlău. În fiecare duminică, bunicul din partea mamei mergea cu cei 7 copii la biserică. Preotul l-a iubit mult. Mi-aduc aminte că de mic mama mă ducea la biserică la slujbele de duminică și mă puneam să sărut toate icoanele, apoi ascultam slujba. Odată am întrebat-o: „Mamă, pe acesta să-l sărut?” Era Satana, pictat într-o icoană care arăta cum este în iad.

Prin 1918, moșul meu, fratele mamei, Costache Dospinescu, s-a întors de pe front cu o Biblie. Citind, a descoperit cele Zece Porunci și ziua Sabatului. Bunicul meu, care avea pe atunci cam 50 de ani, nu știa carte, dar a rămas impresionat. I-a cerut Cartea fiului său și a mers

la preot să vadă dacă este bună. Acesta i-a spus: „Aceasta este cartea pe care o am eu în biserică. Din ea citesc. Este scrisoarea lui Dumnezeu către noi, oamenii. Cine face ce stă scris aici va avea parte de raiul lui Dumnezeu o veșnicie.” Părintele știa ce este sfânt și ce nu este sfânt.

Părinții mei au început să asculte ce scrie în Biblie. Apoi au vrut o Biblie a lor. Mama a țesut niște șervete pe care le-a vândut la târg și astfel au reușit să cumpere o Biblie aurită, în anul 1920. Tatăl meu l-a întrebat pe preotul satului

dacă este bună cartea aceasta. Și acel preot i-a confirmat, dar a ținut să specifice că oamenii de rând nu trebuie s-o citească, pentru că n-o vor înțelege, ci numai preotul.

Părinții mei au primit credința adventistă în anul 1923. Pe atunci aveam 8 ani. De acum, preotul ne ura. Într-o seară s-au strâns la noi câțiva credincioși împreună cu un lucrător biblic. Nu după mult timp, apare la poartă șeful de post și primarul. Cel din urmă a spus: „Măi tâlharule, ce cauți aici, mă?” adresându-se lucrătorului biblic, apoi i-a făcut semn șefului de post să-i verifice actele. Actele erau în regulă, dar primarul l-a palmuit.

Dimineața au fost chemați la primărie: tata, lucrătorul biblic – fr. Cruceanu – și fr. Aruxandrei. Când au ajuns, pe tata l-a luat la rost boierul Costică Moț: „De ce primești tu în casă pe toți derbedeii și faceți satul nostru de răs?” Apoi l-a lovit atât de puternic, încât tata a căzut jos. L-a lovit cu cizmele până când a sângerat, apoi l-a îmbrâncit afară.

Pe Cruceanu – lucrătorul biblic – l-a bătut primarul cu o bară de fier până când a sângerat, apoi i-a dat apă să se spele, pentru ca oamenii din sat să nu vadă, iar pe fratele Aruxandrei l-a luat Românescu, cel care strângea impozitele.

După acest episod, primarul i-a spus: „Domnule Cruceanu, când te mai mănâncă pielea, să mai vii la Berești.” Atunci fratele Cruceanu i-a răspuns: „Domnule primar, să dea Dumnezeu ca atâtea picături de sânge câte au curs tot atât de mulți credincioși să vină la credință și să-L asculte pe Dumnezeu.”

D.B.: S-a răspândit greu cuvântul lui Dumnezeu prin acele părți?

B.P.: Nu, și asta pentru că au mai venit și alții la credință, chiar dacă erau 10 kilometri de parcurs până la Strugari. Era o femeie credincioasă, o bătrânică de la Berești-Tazlău. Starețul de la Schitul Târgu Ocna o iubea foarte mult. Îi spunea sora Ruxanda. I-a povestit de faptul să suntem adventiști, dar starețul i-a zis: „Soră, nu

te mai duce că sunt rătăciți.” Însă, după un an, sta-rețul o oprește: „Uite, soră Ruxanda, eu mă mut la o mânăstire din Basarabia. Să te duci la frații adventiști că ei au credința cea adevărată.”

D.B.: Când ați încheiat legământul prin bo-tez cu Dumnezeu?

B.P.: Aveam 16 ani. Comunitatea era la Stru-gari și fratele Alexe era predicator acolo. Am mers la Tescani cu fratele Alexe și ne-am botezat mai mulți tineri în apă curgătoare. Se făcuseră și alte comunități la Moinești, la Bucșești, erau vreo 4-5 comunități pe acolo, deoarece lucrurile se mai liniștiseră. La comunitatea din Bucșești, am cunoscut-o și pe soția mea, Ciohat Niculina, de 19 ani; eu aveam 25. Ne-am căsătorit și soția mea a născut o fetiță, Lucica. După aceea a ve-nit războiul și am fost concentrat. O dată, cei de acasă mi-au trimis un pachet cu niște ciorapi de lână și a venit înapoi răspunsul DISPĂRUT.

D.B.: Acasă cum era?

B.P.: Când eram pe front, s-a dat un decret: adventiștii, bapțiștii și alții trebuiau convinși să revină în biserica-mamă.

Lucica, fetița noastră, avea doi ani și jumăta-te când a venit șeful de post la noi acasă, într-o duminică, iarna, și i-a spus soției mele: „Ia fetița și mergi la școală.” Era o duminică friguroasă și lumea era adunată acolo s-o creștineze pe Luci-ca, s-o aducă la biserica-mamă. Era bolnăvioară, dar așa primise ordin șeful de post de la preot: Lucica trebuia să primească sfântul botez! Acolo era foarte frig, preotul l-a rugat pe dascăl să aducă o cristelniță, un vas de aramă, și altcineva a adus o căldare de apă rece de la fântână, a tur-nat-o acolo și a dezbrăcat fetița și a băgat-o de 3 ori în apă. Fetița a plâns și foarte curând s-a îmbolnăvit și a murit.

D.B.: Teribil! Un copil atât de mic...

B.P.: Da. Eu eram pe front. Mama plângea, soția plângea – fetița murise, eu eram declarat dispărut. Mama mea s-a rugat și a avut un vis. În fața casei, în curte, era un merișor. Apoi a venit un om voinic și a smuls merișorul din rădăcini, l-a învărtit deasupra capului și i-a dat drumul peste gard în curtea vecină, dar nu culcat, ci cu rădăcinile în jos. Mama a înțeles că Dumnezeu îi arătase că băiatul ei nu e mort, ci este prizo-nier. Nu e mort! Pomul nu a căzut jos, ci tot cu rădăcinile în pământ, deci trăiește. Astfel că au continuat să se roage pentru mine.

După o vreme, am reușit să trimit o carte poștală: „Salutări din clipe grele, dar speranțe mari! Baci Pintilie”, și am scris adresa. Pentru familie, aceasta a fost confirmarea că trăiam!

D.B.: De fapt, cum ați ajuns prizonier?

B.P.: La Cotul Donului se în-ghesuiseră 70 000 de români și 300 000 de nemți. Nu era loc în ni-cio casă, nici măcar într-un grajd, deoarece era un ger cumplit. M-am dus lângă o claie de fân și m-a apu-cat un somn – „somnul de îngheț”. Mi-am dat seama că, dacă adorm, nu mă mai trezesc. Am început să mă mișc. Într-un deal era săpat un fel de beci și văd o ușă unde erau 7 persoane cu picioarele în ușă. M-am împins, am intrat și eu acolo și am reușit să mă încălzesc.

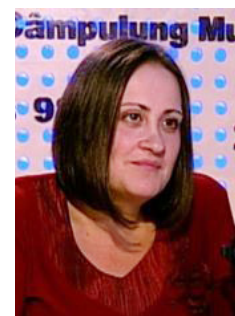
Când s-a luminat, m-am dus la colonel: „Ce-i cu tine, Baciule? Trebuia să fugi în cealaltă direcție, aici e rău.” În timp ce noi vorbeam, au venit soldați curieri: „Domnu-le general, vin tancuri dinspre est, dinspre vest...”

Veneau de pretutindeni, eram practic înconjurați. În cele din ur-mă, s-a făcut actul de capitulare: scria unde să se predea armamentul, cum să fie tratați ofițe-rii bolnavi. După aceea ne-au încolonat pe toți 10 000 în plutoane de câte 8 rânduri și 7 coloane, cu soldați ruși de-o parte și de cealaltă.

Mâncare nu am primit – consuma fiecare ce avea. Într-o noapte am poposit la o școală dintr-un sat. Acolo era o grămadă de grâu strâns de săteni înainte de începerea războiului. Am pus în rucsac vreo 7-8 kilograme de boabe de grâu, după care mi-am legat deasupra mantaua și am plecat. Femeile ucrainene, înainte de a tre-ce noi, aruncau în stradă cartofi cruzi, porumb și fiecare lua câte ceva.

Avioanele de sus atacau căruțele inamicului, caii mureau, iar, când prizonierii ajungeau în dreptul acestei scene, ziceau „cal” și pregăteau cuțitele. După ce treceau, rămăneau numai oa-sele în urmă. Am ajuns și la o cale ferată și acolo era un vagon de varză verde înghețată. Soldații mușcau din varza înghețată, și varza se înroșea de sângele gingiilor. Asta a fost și una dintre ca-uze pentru care mulți au murit.

Eu mâncam câte o mână de grâu pe zi. Am simțit că Dumnezeu mi-a trimis mană cerească și nu a fost nevoie să mănânc nici cadavre, nici varză înghețată. Unde noi nu vedem nicio cale, Dumnezeu are mii de căi. ■

Dana Bordeianu este avocat și reali-zator de emisiuni la Vocea Speranței și SperanțaTV.

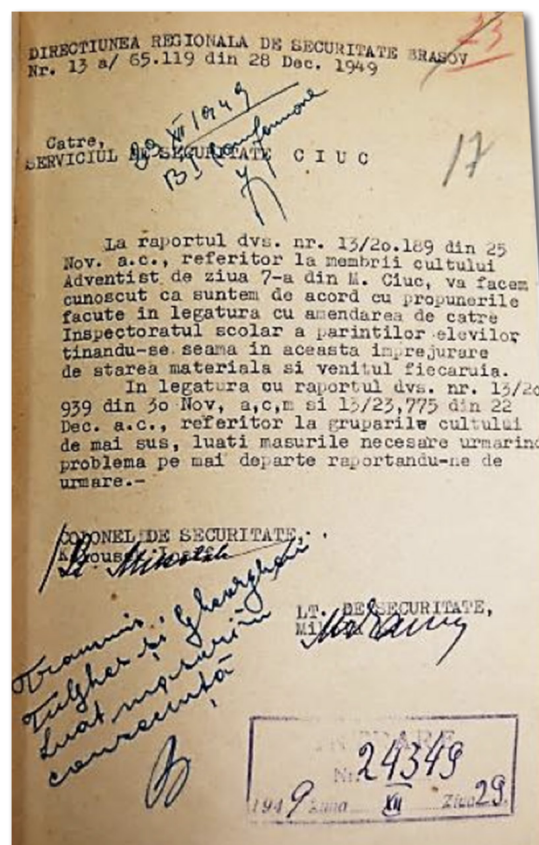
Va urma

Copiii de ieri și Sabatul

De cele mai multe ori, adventiștii se identificau prin păzirea Sabatului zilei a șaptea, chiar dacă mai există și alți credincioși creștini care fac acest lucru, potrivit înțelegerii lor. Teologia Sabatului ne conduce la creație, la Creator, Cel care a instituit Sabatul și familia și care, potrivit textului biblic, dorește ca ziua a șaptea să fie o zi de părtășie, desfătare și bucurie a întregii familii, alături de El. Lucrul acesta a fost foarte greu de înțeles și acceptat de către autoritățile din România dinaintea anului 1989. Eforturile adventiștilor și lupta însoțită de sacrificii și consecințe nedorite, pentru a păzi Sabatul împreună cu familia întreagă, au rămas o mărturie pentru cei din jurul lor. Conform strategiei comuniste în dreptul cultelor, accentul era pus pe copii și tineri, care trebuiau orientați spre doctrina socialistă și materialistă, opusă creștinismului. Ținta autorităților, menționată într-un plan strict secret din 1963, era de „a acționa pentru limitarea și destrămarea cultului adventist”.

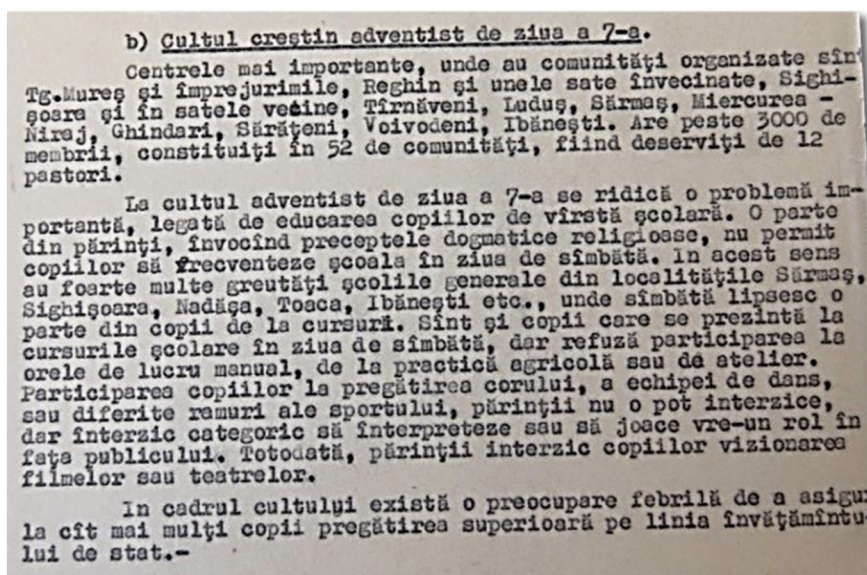
Școala în Sabat

Absența copiilor de la școală în zilele de sâmbătă era una dintre problemele specifice adven-

tiștilor. Această problemă a devenit o preocupare a organelor de stat, de la autoritățile locale până la cel mai înalt nivel. Acestea au încercat prin diverse metode să-i determine și uneori să-i constrângă pe copiii adventiștilor să meargă la școală și sâmbăta, conform programului școlar de atunci. Lucrul acesta a făcut ca, în familiile adventiste, copiii să devină luptători, alături de părinții lor, pentru păzirea Sabatului.

La începuturile comunismului, timp de aproape 15 ani, amendarea cu anumite sume de bani a părinților în cauză era măsura preferată și considerată cea mai eficientă metodă de a-i constrânge pe părinți să-și trimită copiii sâmbăta la școală. Statisticile de atunci erau concludente. În zona Brașovului, în 1950, erau identificați 79 de copii care nu mergeau sâmbăta la școală, iar în Gheorgheni, 10 copii. Pe măsura trecerii timpului, evidențele din 1973 menționează un număr de 400 de copii în aceeași situație, din unele regiuni ale țării: Sibiu 90, Cluj 86, Tulcea 35, Suceava 35, Vaslui 30, Prahova 20 și altele. În zona Reghinului, cadrele didactice au încercat, prin vizite la domiciliul adventiștilor, să-i lămurească cu privire la nevoia cursurilor în Sabat. Acțiunile au eșuat. Organele de securitate au constatat că

„pastorii și toți vorbitorii care folosesc amvoanele, în absolut toate predicile, cuvântările, rugăciunile, discuțiile individuale și în orice ocazie, subliniază obligativitatea părinților de a-și crește și educa copiii în religia respectivă și a nu-i lăsa să se rătăcească în lumea necredincioasă, avertizându-i asupra pedepsei la care vor fi supuși de Dumnezeu dacă lasă pe cineva din familie să se depărteze de Dumnezeu și de credincioși”.

Copiii, în atenția bisericii

Aceleași arhive arată că bisericile aveau un program bine structurat și potrivit pentru activitatea educațională și muzicală a copiilor în zilele de sâmbătă. „Dintre toate cultele din țara noastră, acestea [cultele neoprotestante, n.a.] desășoară cea mai intensă și cea mai variată activitate pentru educarea religioasă, atragerea și menținerea în biserică a copiilor și tinerilor, încât se poate spune că aceasta constituie una din principalele preocupări de cult. La Cultul Adventist de Ziua a Șaptea, statutul prevede organizarea Școlii de Sabat, unde, în cadrul serviciului divin, are loc învățarea Sfintei Scripturi după lecțiunile biblice alcătuite de Uniunea de Conferințe.” În județul Cluj, la Sic, 36 de copii nu mergeau sâmbăta la școală, la Vaida Cărnăraș, 65 etc. Pastorii: Borbáth Zoltán, Blénesi Adalbert și Nösner Gotfried erau făcuți responsabili pentru aceasta.

Ceea ce se considera foarte grav era cazul în care cadrele didactice erau în situația copiilor adventiști. Aceasta era situația în cazul profesorului de muzică Orban Adalbert, de la Școala Generală de Artă din Miercurea Ciuc, care, adventist fiind, s-a înțeles cu conducerea școlii ca sâmbăta să fie lăsat liber. Acesta frecventa „adunările sectei și ținea predici”.

Intervenții

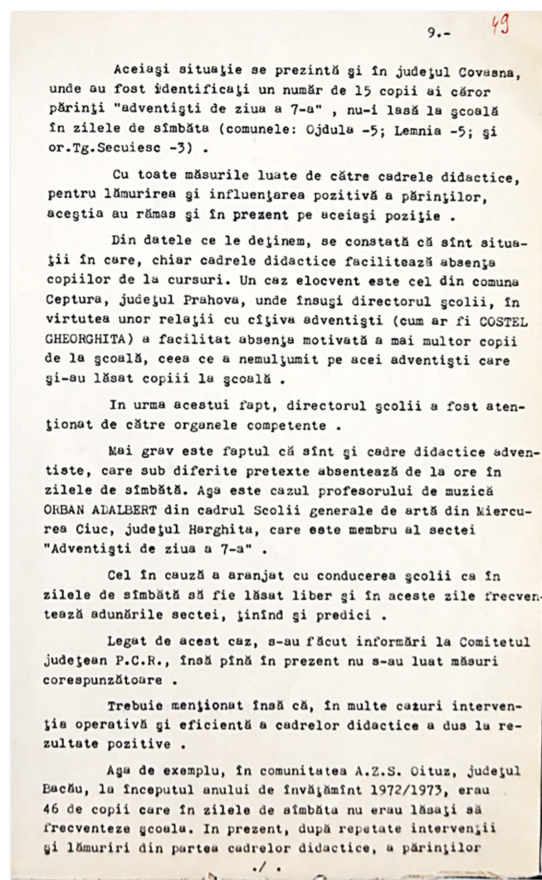
Intervențiile Departamentului Cultelor la Uniune, apoi la Conferințe, și acestea la pastori, pentru a convinge părinții să-și lase copiii sâmbăta la școală, au reușit să reducă numărul celor care au rămas consecvenți învățurii primite. Agentul securității, Dunăreanu, fiind în fruntea Bisericii Adventiste la vremea aceea, a primit printre altele următoarea sarcină: „Lămurirea credincioșilor de a permite copiilor să meargă în zilele de sâmbătă la școală.” Într-o notă a Inspectoratului M. I. Sălaj, după 10 ani, în 1973, sunt menționați adventiștii din Sălaj, precizându-se: „Copiii acestora frecventează școlile inclusiv în zilele de sâmbătă, cu mici excepții.” Trebuie spus

și faptul că în toată această perioadă au fost și familii adventiste care nu și-au pus niciodată problema frecventării școlii de către copii în Sabat. Alții, în dorința de a evita eventualele probleme, de asemenea au fost de acord cu prezența copiilor la școală în Sabat.

Aducere aminte

Astăzi, privind în urmă, constatăm, a câta oară, că în toată luptea spirituală au fost mulți părinți și copii credincioși, care împreună au înfruntat provocările, amenințările și ispitele în această privință, rămânând credincioși convingerilor lor cu privire la Dumnezeu. Autoritățile au remarcat lucrul acesta, fiind uimite de numărul de copii și tineri credincioși atașați Bisericii Adventiste. Ei activau în coruri, formații instrumentale sau alte forme de activitate spirituală. Se confirmă faptul că, deși condițiile de existență și de lucru ale bisericii nu erau prielnice, aceasta creștea și se întărea în misiunea pe care o avea de îndeplinit. Lecția aceasta însă nu a fost utilă pentru unii credincioși. La câțiva ani după 1989, în fața unor examene de capacitate organizate sâmbăta, destul de mulți dintre copiii adventiștilor au cedat, fără probleme, prezentându-se la examen. Experiența din 1999 a fost interesantă. Cei rămași credincioși au beneficiat ulterior de intervenția uimitoare a lui Dumnezeu în planul pregătirii lor. Experiențele legate de frecventarea școlii sâmbăta sunt foarte asemănătoare cu satisfacerea serviciului militar de către tinerii adventiști.

Astăzi, după 25 de ani de la încetarea restricțiilor, este momentul să învățăm ce înseamnă libertatea de credință pentru noi și familiile noastre. Elevii de atunci, astăzi părinți, pot fi argumente ale purtării de grijă divine în dreptul lor. Lecția aceasta poate fi transmisă copiilor lor. Mai mult, aceasta trebuie învățată de aceștia, pentru că, nu peste mult timp, vor avea nevoie din nou de ea. Sigur! ■

Iosif Suciuc este pastor în Conferința Transilvania de Sud.

7 ani de SPERANȚĂ

tru gândul bun care stă în spatele fiecărei zile de muncă. Pentru familia noastră, sunteți alternativa unui timp de relaxare. Mulțumim!” a scris doamna Cristina Petcu. „Vă urmăresc pentru că sunteți o televiziune de suflet, pentru care mă rog și o sprijin cum pot. Sunteți o unealtă a lucrării lui Dumnezeu. Este extraordinar!” a mărturisit doamna Maria Panaite.

Vă invităm la Concertul aniversar „7 ani de Speranță”!

Pe data de 5 aprilie, de la ora 19:00, SperanțaTV organizează un concert aniversar la care vor participa formații muzicale și soliști ale căror piese sunt difuzate pe post și îndrăgite de telespectatori.

„Este, de fapt, o dublă sărbătoare”, a declarat Cristina Ișvan, redactor-șef SperanțaTV și Radio Vocea Speranței. „SperanțaTV împlinește șapte ani, iar Radio Vocea Speranței împlinește de 3 x 7 ani, adică 21 de ani de emisie.”

Vor fi prezenți oameni pentru care emisiunile postului SperanțaTV sau cele transmise de Radio Vocea Speranței au însemnat punctul de plecare într-o nouă viață. Am invitat personalități ale vieții culturale din România, care vor vorbi despre rolul și locul celor două instituții creștine în peisajul mediatic românesc. Va fi cel mai complex eveniment organizat, filmat și transmis în direct de SperanțaTV, o încununare a celor șapte ani de experiență.

„Concertul este darul pe care dorim să îl facem tuturor telespectatorilor noștri la acest moment aniversar”, a mai adăugat Cristina Ișvan. „Ceea ce dorim în primul rând este să le mulțumim celor care au fost alături de noi încă de la început, un început timid și cu puține emisiuni, și care au rămas telespectatori fideli. Le mulțumim pentru opiniile și sugestiile lor, care ne-au ajutat să ne îmbogățim programul pentru a răspunde tuturor nevoilor. Acum, la șapte ani, privim înapoi cu nostalgie, în viitor, cu optimism și trăim în prezent cu pasiune pentru viață, cu pasiune pentru ceea ce facem și cu dragoste pentru Dumnezeu, Cel care ne oferă toate acestea!”

Concertul aniversar va fi transmis în direct la SperanțaTV și Radio Vocea Speranței. ■

V-ați întrebat vreodată ce ne-am face dacă nu am avea speranță? Dacă nu am visa, planifica și lupta pentru un viitor mai bun? Dacă nu am crede că acestei vieți imperfecte îi urmează una veșnică, luminoasă și fericită?

De șapte ani, SperanțaTV transformă speranțele oamenilor în certitudini. Fiind un răspuns la căutările multora, SperanțaTV lucrează acolo unde niciun alt misionar nu are acces. Acesta este, probabil, cel mai modern și neinvaziv mod de a vesti Evanghelia.

Programele postului SperanțaTV cuprind emisiuni realizate în studio și pe teren, în limbile română și maghiară, emisiuni interactive în direct, concursuri și muzică, dar și transmisiuni live din țară. Echipa Speranței a crescut și ea proporțional cu dezvoltarea grilei de programe. Fiecare producător, prezentator, regizor, editor, operator de imagine, sunet sau server își folosește cunoștințele teoretice, imaginația și pune suflet pentru ca mesajul Cerului să fie transmis prin imagini, cuvinte și muzică în cea mai accesibilă și plăcută formă către telespectatori. Cei șapte ani n-au fost lipsiți de încercări, fiecare membru al familiei Speranței învățând din greșeli și conștientizând că este doar un mesager, purtător de vești bune.

Scopul nostru: mii de vieți schimbate

Răspunsul telespectatorilor este impresionant. Oamenii urmăresc SperanțaTV pentru seriozitatea abordării temelor, pentru optimismul mesajelor, pentru pacea pe care o aduce în această lume agitată și dezordonată. „Vă mulțumesc pentru emisiunile frumoase, dar mai ales pen-

Loredana Dumitrașcu,
director marketing
la Centrul Media
Adventist.

Gheorghe Oresciuc

„Scumpă este înaintea lui Dumnezeu moartea cuvioșilor Săi” (Psalmii 116:15)

De Ștefan Demetrescu

Cuvântul acesta se potrivește în totul morții de martir cu care își încheia viața sa pământească iubitul nostru frate predicator Gheorghe Oresciuc, ucis de oameni răi în noaptea de 21 spre 22 ianuarie 1932, în comuna Frătăuții Noi, lângă Rădăuți, Bucovina.

Invitat acolo de către iubitorii de Evanghelie din acea comună, predicatorul Oresciuc a răspuns chemării și a ținut adunare cu 10-15 suflete, seara dela ora 7 la 9, vestindu-le solia mântuirii. După adunare, a plecat la Rădăuți în sania cu care venise din altă parte, mai având de făcut până acasă numai 4 km. Aproape de primăria satului însă, i-a ieșit înaintea mai întâi o grupă de 4 țărani români, cari i-au dat mai multe lovituri în cap și în spate cu ciomegele, apoi mai departe, la un prundiș, cu bolovani mari, îl aștepta altă bandă, care – împreună cu primii răufăcători ce-l urmăriseră – l-au lovit cu pietre mari și în cap, și în spate, până ce i-au rupt și mai multe coaste. Adus acasă aproape în necunoștință, fratele Oresciuc, peste câteva ore, a încetat din viață.

Împreună cu iubiții frați Păunescu și Dorobăț dela Uniune, Gh. Stănescu, Rizea, Ionescu-Grăjdinoiu și Mustafa din Conferința Moldova de Nord, am avut ocazia să asist la autopsia făcută de medicul legist. În deosebi impresionant a fost momentul când medicul i-a deschis inima și – amintind de felul cum se prezintă inima alcoolcilor și fumătorilor – a exclamat: „Iată, ce curată este inima omului acestuia! Dovadă că el n’a băut și n’a fumat în viața sa.

Păzirea poruncilor lui Dumnezeu asigură curățirea inimii și constituie intrarea în viața veșnică. Iar Domnul zice: „Feriți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.”

La înmormântarea iubitului nostru frate au luat parte o mare mulțime de oameni dintre diferitele naționalități ale orașului: români, germani, evrei. Cortegiul a trecut chiar prin mijlocul orașului Rădăuți, dela o margine la alta, pe strada principală.

Scriitorul acestor rânduri a avut ocazia să vorbească numerosului public în două rânduri: acasă și la mormânt. Iar Domnul a dat multă putere pentru vestirea soliei sfintei Evanghelii, care a mișcat profund inimile ascultătorilor.

În deosebi i-a impresionat până la lacrimi cuvintele din Sf. Evanghelie dela Ioan, cap. 11, și aplicarea lor pentru cazul de față.

Și Marta, și Maria au zis Mântuitorului la mormântul lui Lazăr: „Doamne, dacă Tu ai fi fost aici, nu ar fi murit fratele nostru.” Și noi, lângă mormântul iubitului nostru Oresciuc, putem zice la fel: „Doamne, dacă Tu ai fi fost aici, nu ar fi murit fratele nostru.”

Sunt azi oameni cari, deși se numesc creștini, au în inima lor duhul crimei și al uciderii, iar nu spiritul bunătății și al iubirii lui Hristos. Cu adevărat că și noi putem zice azi: „Doamne, dacă Tu ai fi fost în inima acelor oameni din Frătăuți, atunci fratele nostru nu ar fi murit.” Dar, după cum Domnul a venit pe timpuri și a înviat pe Lazăr, la fel vine El azi și în Frătăuți, prin Cuvântul Său, să învieze din

Acest articol a fost publicat inițial în revista *Curierul Misionar*, nr. 6 (iunie), 1932. Menționăm că, în redarea articolului, am respectat normele gramaticale ale epocii respective.

marea lor răutate și să creștineze cu adevărat inimile locuitorilor de acolo, ca Hristos să locuească prin credință în inimile tuturor. Iată pentru ce adventiștii vor predica mai departe Evanghelia în Frătăuți, căci este mare nevoie. Acolo unde a căzut Oresciuc, vor merge alți doi-trei sau zece vestitori ca el, să vestească Evanghelia iubirii lui Dumnezeu în locul urei.

Pornind spre Betania pentru a învia pe Lazăr, Domnul a zis ucenicilor: „Prietenul nostru, Lazăr, acum a adormit, dar Eu Mă duc ca să-L deștept.” La fel zice Domnul credincioșilor Săi astăzi: „Oresciuc, prietenul nostru, acum a adormit, dar Eu voi veni curând și îl voi deștepta.”

Apropierea venirii în mărire a Domnului Hristos, învierea morților și judecata de apoi – aceasta este credința fundamentală a adventiștilor și acesta este miezul propagandei pe care o fac ei pretutindeni prin graiu și prin scris. Pentru aceasta predică adventiștii Evanghelia azi la tot poporul și în toată lumea: nu pentru ca să-i ducă pe oameni la rătăcire, la răutăți și crime, ci pentru ca să facă tuturor cunoscută „fericita nădejde a creștinului”, că Domnul Isus, Fiul lui Dumnezeu, care ne-a iubit și carele „pentru noi, oamenii, și pentru a noastră mântuire” a fost ucis, răstignit cu suferințe mari, a murit și a înviat și S'a suit la ceruri „iarăși va să vină cu mărire să judece viii și morții”, să pună capăt vieții de răutăți, de suferințe și crime și să întemeieze împărăția iubirii, bunătații și păcii Sale pentru care noi să ne pregătim de acum, îndreptând firea noastră rea și păcătoasă și lăsându-ne schimbați prin bunătața și iubirea lui Dumnezeu, făcute cunoscut prin vestirea Evangheliei la tot omul. Și astfel Cuvântul Evangheliei predicat lucrează nu numai îndreptarea oamenilor în căile bune, ci și întărirea lor în „fericita nădejde” a venirii Domnului, ca să fie susținuți de nădejdea aceasta în toate ceasurile grele ale vieții, cari sunt foarte dese și multe, în aceste timpuri cumplite de multă răutate, ură și crimă.

Dovada despre binefacerile acestei predicări și despre foloasele dobândirii unei credințe cu adevărat evanghelice o aveți în fața dvs. acum.

De obicei, văduvele – la înmormântarea soților – țipă, se jelesc și își smulg părul, chiar numai când scumpul lor răposat a fost răpit de o moarte naturală. Cu cât mai mult, când le-ar fi fost smuls printr'o faptă atât de feroasă și criminală!

Vedeți însă pe văduva fratelui nostru Oresciuc! E destul de zdrobită și îndurerată. Dar ea nu țipă și nu se jeleşte, pentru că este mângaiată și susținută de „fericita nădejde” a apropiatei ve-

niri a Domnului Hristos, care va învia pe toți cei răposai și ne va lua în împărăția iubirii și păcii Sale. Iată ce o susține pe ea! Iată ce o face pe ea liniștită și fericită chiar în cea mai mare durere! „Fericita nădejde a creștinului!”

Aveți dvs. această fericită nădejde vie în sufletele dumneavoastră?

Tocmai pentru că ea ne face atât de fericiți și ne susține chiar în ceasurile cele mai grele ale vieții: iată, pentru ce Oresciuc a fost gata să-și dea și vieața, ca să aducă la cunoștință oamenilor în Frătăuți și în împrejurimi Evanghelia, cu vestea îmbucurătoare a apropiatei venirii a Domnului Isus, care ne iubește atât de mult.

Aceasta este lucrarea și propaganda adventiștilor! Pentru această lucrare de propagandă a trăit și a murit Oresciuc. Pentru lucrarea aceasta trăiesc și sunt gata să-și dea vieața toți adventiștii.

Dacă toți oamenii ar prețui solia adusă de adventiști și ar primi Cuvântul Evangheliei în inima lor, atunci s'ar schimba și ei după cuvântul Domnului, când zice prin Pavel: „Faceți-vă dar buni unii către alții, miloși și iertători, după cum și Dumnezeu v'a iertat prin Hristos.” Atunci ei nu numai că nu ar mai ridica parul să dea în cap mai rău decât sălbaticii celor ce le aduc Cuvântul blând al Evangheliei, dar nu s'ar mai lăsa duși de urăta patimă a răzbunării și a îndemnelui la crimă nici chiar contra celor mai mari răufăcători ai lor, față de cari ar arăta milă și iubire.

Iată noi, sub influența Evangheliei, pentru cei ce au făcut marea răutate și au ucis pe Oresciuc avem numai simțiminte de iertare și chiar credem că Domnul Isus le-ar ierta păcatul lor cel mare, dacă ei s'ar întoarce la pocăință potrivit Evangheliei. Domnul a iertat mai apoi pe toți aceia cărora Petru – predicându-le în ziua de Rusalii – le aduse învinuirea: „Voi ați ucis – nu pe Oresciuc –, ci pe Însuși Domnul mării!” Și totuși trei mii din cei astfel învinuiți, prin pocăință, au găsit iertare și mântuire. Cu cât mai mult ar găsi cei patru-cinci, cari uciseră pe Oresciuc, dacă și ei ar fi aduși la pocăință printr'o predicare la fel cu a lui Petru?

Iată de ce trebuie predicată Evanghelia în Bucovina, în România și în toată lumea!

Din cauza aceasta, noi, adventiștii, ca oameni temători de Dumnezeu, prin chiar faptul dureros al uciderii lui Oresciuc, ne simțim îndemnați nu la ură și răsbunare, ci la multă milă și iubire și un zel și o stăruință și mai mari pentru frumoasa lucrare de predicare a Evangheliei către toți, după cum stă scris: „Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc Evanghelia, celor ce dau în știre!” ■

CURIERUL MISSIONAR

„CĂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVEȘTEȘC CELE BUNE”

Anul XVII

CELOR CE BINEVEȘTEȘC PACE

No. 11

Simțuri lumești în îmbrăcăminte

Apostolul Pavel ne îndeamnă să dăm pe față aceleași simțiminte, cari erau și în Hristos. În timpul nostru, simțuri lumești rod însă la temelia religiei în inima multor creștini. Starea aceasta nu a venit fără ca lumea să fi fost avertizată contra ei. Profetiile o descriau încă de mult. Mântuitorul spune cum acest păcat se furia chiar în mijlocul poporului Său. În minunata profecie din Mateiu 24, suntem avertizați prin cuvintele: „Din cauza întinderii fărădelegei, se va răci iubirea multora.” Împotrivirea lumii este destul de rea; căderea de la credință este și mai rea, dar indiferența, încropirea și pătrunderea spiritului și simțului lumesc în mijlocul fraților și surorilor este cel mai primejdios rău în viața comunității noastre. Putem foarte bine suporta împotriviri sau prigoniri și în același timp să progresăm continuu în toate privințele; din căderea membrilor necredincioși, putem trage învățături pentru întărirea credinței noastre, dar credința întregii comunități suferă și se slăbește prin membrii iubitori de cele lumești.

Noi suntem chemați din lume, suntem chemați din Babilon. În cazul acesta, trebuie să ieșim cu totul din lume, nemaifăcându-ne cu nimic părtași la nebuniile, la modele și păcatele ei.

A fost un timp în istoria metodiștilor, când pe un membru din acea comunitate îl puteai cunoaște dupe simplitatea îmbrăcăminteii sale. Tot așa au fost lucrurile și în comunitatea adventiștilor de ziua a șaptea de la început și până azi. Dar azi se vede pătrunzând un curent lumesc printre noi, curent care este prevestitor de urmări rele. Pentru ce poartă unii din tinerii noștri ceasornice de aur, cu lanțuri de aur sau vestă brodată sau în colori bătătoare la ochi, ca și gulere exagerat de înalte sau cravate de colorile cele mai curioase? Pentru ce se iau și ei dupe schimbările modei în lume, când Domnul zice: „Nu vă asemănați lumii ace-

tea.” Noi trebuie să ne îmbrăcăm simplu și corect, neluând seama la moda din lume.

Pentru ce poartă tinerele noastre surori aceste rochii moderne atât de strânse pe corp, ca și giulgiul unei mumii egiptene – rochii pe cari mii de bărbați și femei cu bun simț le găsesc îngrozitoare? Dacă cele din lume răspund cu scuza „așa e moda”, surorilor noastre le spune Dumnezeu: „Nu vă asemănați lumii acesteea și modelor ei.” Pentru ce poartă unele surori pălării cu pene sau cu garnituri, la fel cu femeile din lume și cu moda cea mai nouă, dacă e vorba să nu se potrivească lumii? Gândiți-vă că „prietenia lumii este vrăjmășie înaintea lui Dumnezeu”. Pentru ce poartă surorile noastre bluze cu totul decoltate sau transparente, când asemenea haine sunt condamnate chiar de doctorii noștri, condamnate de bunul simț și de religia Domnului Hristos? Gândiți-vă că îmbrăcându-ne în mod lumesc, bătător la ochi și modern, poate să plăcem cuiva din prietenii noștri, dar în mod sigur vom displăcea lui Dumnezeu. Spiritul Profetic ne spune: „Când vă împodobiți cu tot felul de artificii corpul vostru, aduceți-vă aminte că veșnicul Cuvânt al lui Dumnezeu, venind în lume, îmbracă chip de rob.”

Să rugăm pe Dumnezeu să deștepte mame în Israel, cari să ridice vocea lor contra acestor mode scandaloase și să arate lumii feminine calea cea bună.

Nu de mult, călătoriam în tren cu două tinere fete aparținând comunității noastre. Una din ele era o reprezentantă a rasei negre. Lucrurile s'au petrecut în Statele Unite ale Americii, unde negrii se găsesc în număr de câteva milioane, ajunși deja la o oarecare treaptă de civilizație de când cu desființarea sclaviei. Tinerele surori de rasă diferită începură să vorbească despre îmbrăcăminte. Cea de culoare albă, o europeană, întrebă pe sora ei

Acest articol a fost publicat inițial în revista *Curierul Misionar*, nr. 2 (iunie), 1914, p. 6. Menționăm că, în redarea articolului, am respectat normele gramaticale ale epocii respective.

neagră dacă nu găsește minunat de frumoasă bluză ei transparentă și destul de decoltată, adusă din Europa. „Nu”, răspuse scurt tânăra neagră, „mie mi-ar fi rușine să port o asemenea bluză.” Nu e destul de trist că simțul buneii cuviințe s'a tocit atât de mult în unii din noi, încât e nevoie să fim avertizați și îndemnați de frații și surorile negre, cari numai de două generații sunt ieșiți din starea de barbarie? Rușine atunci civilizației noastre! De trei ori rușine că asemenea persoane se mai numesc adventiste de ziua a șaptea!

Când azi chiar jurnale și reviste din lume condamnă asemenea mode scandaloase, cred cu atât mai mult că trebuie să le condamnăm noi. Multe din toalete la modă nu sunt nici frumoa-

se, nici decente. De ce atunci am urma noi unor zei streini? De ce am adopta și noi păgânătatea aceasta modernă? Pentru ce atunci își încârlionțează părul unele din surori, din dorința de a arăta mai plăcute, din dorința de a fi pe gustul lumii de azi? Nu e mai bine de a-și face o pieptănătură modestă și așezată?

Gustul și simțul lumesc în îmbrăcăminte și impoțonare s'a revărsat ca un val puternic din oceanul lumii peste poporul nostru. Mii din tineretul nostru sunt amăgiți de acest curent și atrași în valurile lumii. Care din noi se hotărăște a lua parte la înălțarea unui dig întru oprirea curentului primejdios? ■

Ce trebuie și ce nu trebuie să facă dirigintele Școalei de Sabat

Acest articol a fost publicat inițial în revista *Curierul Misionar*, nr. 2 (iunie), 1914, p. 7. Menționăm că, în redarea articolului, am respectat normele gramaticale ale epocii respective.

Mai întâi de toate, fă-ți un plan. Niciodată Școala de Sabat nu va aduce succes când se lucrează la întâmplare.

Lucrează cu stăruință. Nu se poate face nimic bun în Școala de Sabat fără silințe statornice și stăruitoare. Eforturi spasmodice, ca ale cailor năvăși, nu sunt decât cu puțin mai bune ca lipsa oricărei efortări.

Roagă-te neîncetat. Curajul și încrederea în sine sunt calități foarte bune, dar alergarea la ajutorul lui Dumnezeu și păstrarea unei neîntrerupte legături cu El sunt de neapărată trebuință.

Fii întotdeauna cu bucurie și speranță. Omul cu fața amărâtă, sau indispusă, sau posomorâtă, ori cel care nu vorbește decât ca să descurajeze nu va putea ține niciodată o bună Școală de Sabat.

Fă pe instructorii Școlii să săvârșească ei înșiși o lucrare plină de efect. E mai bine să-i pui pe oameni să lucreze decât să încerci să lucrezi singur lucrul a zece inși. Școala de Sabat nu este numai pentru unul singur, și numai celce se pricepe să convoace conlucrarea tuturor în școală, acela e care va face ca lecțiunile să fie de cel mai mare folos.

Culese dupe G. H. Heald, de St. D.

Deprindeți-vă ochii să vadă. Numai omul care observă chiar și cele mai mici detalii va cugeta la metodele cele mai bune.

Fii mai de grabă gata de a lăuda decât de a reproșa și a vedea pretutindeni numai greșeli. Dacă tovarășii tăi de lucru simt și se bucură de toată încrederea ta, atunci vor lucra cu mai mult zel și cu mai multă dragoste.

Arată conlucrătorilor că ai încredere în ei. A le arăta încredere ori a lăsa să înțeleagă că se așteaptă rezultate hotărâte de la silințele lor este a-i face și pe ei să aibă încredere în tine și să se silească a merita încrederea ta. Dirigintele afectat, care se crede totul – care crede că toate trebuie făcute dupe cum i se pare lui, care vrea să imprime fiecărui lucru pecetia persoanei sale și să facă din ceilalți instructori numai niște ediții mai mici ale propriei sale persoane – va avea cu mult mai mică influență reală decât acela care lucrează în de comun cu toți instructorii.

Caută să te prețuești însuși dupe adevărata ta valoare. Năzuința multor oameni este de a pune atât de mult preț pe valoarea și pe talentele lor proprii, încât le este foarte greu altora de a

lucra cu ei împreună sau de a le purta respect. Omul adevărat pocăit este un om modest și umil.

În chestii de principii sau de conștiință fii cu totul credincios. Nimic nu poate câștiga cineva prin faptul de a-și călca pe conștiință sau prin jertfirea unor anumite principii, chiar și când ar fi vorba numai de un compromis. Căci nu există compromis între bine și rău. Aceste două se exclud întotdeauna și nu se învoesc niciodată.

În orice alte chestiuni, fii gata a admite. Ceea ce interesează de avut în vedere este binele general al Școalei, iar nu ideile tale personale.

Fii iute în a vedea, iute în a lăuda, gata de a face propuneri și de a încuraja, însă încet la a muștra și a găsi cusururi. Omul cel mai plin de entuziasm este omul cel mai optimist, care este atât de impresionat, atât de pătruns de excelențele ocazii de progresare și reușită, încât nu mai are timp să se ocupe de greșeli și de nereușită. Entuziasmul unui asemenea om este contagios.

Ferește-te de a deveni automat sau de a face totul ca o mașină, care nu se mișcă liber. Metodele Școalei de Sabat, deși prin ele însele excelente, nu sunt de nici un folos când sunt făcute mecanic, ca dupe tipic.

Nu face din Școala de Sabat o mașină de stors bani. Nu este în folosul acestei instituții de a face pe cei de față să rămână cu impresia că principalul lucru pe care îl are în vedere dirigintele sau instructorul Școalei este adunarea colectei.

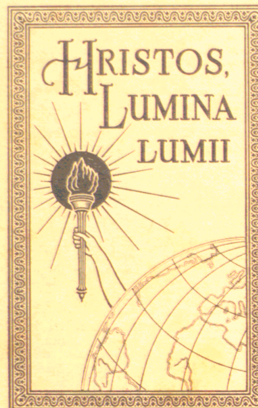
Nu uita, din contră, că primul lucru urmărit în Școală este ducerea la pocăință a sufleteilor. Dacă Școala pierde din vedere acest lucru, atunci – cu tot numărul mare de membri și cu toată mulțimea de daruri adunate – ea nu este decât o tristă lovitură în gol, o afacere cu faliment asigurat, un trist joc de teatru!

Nu întrebuința invenții și artificii cu cari să faci ca rezultatele activității tale să apară mai bune de cum sunt de fapt. Membrii Școalei pot ușor pricepe aceste artificii și – chiar de nu le vor critica și osândi ca imorale – pot fi prin aceasta micșorate și înjosite.

Ferește-te de a nu face decât să chinuiești prin muștrări și continue găsi de cusururi. Nu fii cel care – față cu toate cele spuse – mai are el de adăogat tocmai lucrul de căpetenie, care s'ar fi scăpat din vedere de către ceilalți. Un astfel de conducător al Școalei va ucide într'nsa în curând orice spirit și orice avânt. Nu fii pornit a scoate în relief, în public sau în particular, greșelile făcute. Mai de grabă înalță înaintea tuturor stindardul idealului de atins, către care apoi să tindem cu toții.

Nu fii nerăbdător. Cea mai mare și adevărată energie se dă pe față în stăpânirea de sine. Ori care ar fi greșelile sau cusururile conlucrătorilor tăi, nu le vei îndrepta aruncând peste ele și marele cusur al nerăbdării tale. A-ți pierde răbdarea înseamnă a-ți pierde cu totul influența asupra celor cu cari lucrezi.

Nu te ține numai de un tipic. Plănuiește o variație în ordinea exercițiilor de urmat. Chiar și cea mai bună dispoziție a exercițiilor de urmat ajunge monotonă dupe o lungă repetiție. Mai ales tineretul e mai bine dispus a arăta mult interes când programul dă dovezi despre un plan întocmit pentru fiecare dată decât când totul e numai o continuă repetiție a tipicului de mai înainte, iar schimbarea nu ar consta decât în cântarea unui alt număr din cartea de cântece. ■

Nou! Nou!

A apărut mult

ășteplata carte

Hristos, Lumina lumii

Ca o faclă ce luminează în întunec, tot astfel cuvintele din această carte sunt raze dela tronul strălucirii, menite a lumina lumea aceasta ca astfel să înțelegem frumusețea lui Hristos tot mai bine.

O comoară de învățătură și de idei noi este cuprinsă în cele peste 700 de pagini ale acestei cărți scrisă de sora E. G. White.

Lucrarea fiind tradusă după originalul englez are o mulțime de capitole cari în edițiile cunoscute până acum au fost lăsate afară.

Numărul cel foarte redus de exemplare ne face a îndemna pe fiecare a și-o procura cât mai grabnic.

Prețul

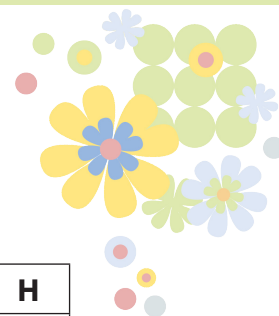
450 lei legată

350 lei broșată

Acest anunț a apărut în revista *Curierul Misionar*, nr. 4 (aprilie), 1936, p. 16.

Mesaje „cifrate”!

1. Sabatul

Folosiți codul pentru a învăța cum ne cere Dumnezeu să tratăm ziua Lui specială. (Exodul 20:8)

Pentru a rezolva, înlocuiți cifrele cu literele din codul de mai sus și scrieți-le în pătratele de sub cifrele de mai jos, apoi memorați versetul.

COD:

3	A	1	O	10	H
7	N	4	Ă	2	C
5	D	9	I	11	Ț
8	T	12	E	6	F
15	S	17	M	13	Ș
16	U	14	Z		

3	5	16	-	11	9		3	17	9	7	8	12		5	12		14	9	16	3	

5	12		1	5	9	10	7	4	,	2	3		15	4		1	
									,								

15	6	9	7	11	12	13	8	9	
									.

2. Ocrotirea divină

Biblia ne spune despre modul în care Dumnezeu i-a protejat pe copiii Săi de nenumărate ori. Poți potrivi cuvintele din coloana stângă cu textele biblice corespunzătoare din coloana din dreapta?

Alina Chirileanu,
director asistent în
cadrul Departamentu-
lui Copii, Uniunea de
Conferințe.

stâlp de nor

gura leilor

un scut

casa ta

binecuvântarea să fie cu tine

laba ursului

la plecare și la venire

Geneza 7:1

1 Samuel 17:37

Exodul 13:21

Daniel 6:22

2 Samuel 22:31

Psalzii 121:8

Deuteronomul 28:8

Cele trei site

Reușim uneori să plonjăm în adâncimea propriei ființe și, cu teamă sfântă, să evaluăm cât din chipul lui Isus s-a mai zămislit în noi și cât din fiara cu nume de „eu” domnește nestingherită. Într-un asemenea moment de introspecție mă găseam zilele trecute, în vreme ce mintea-mi stăruia asupra unei rostiri a Mântuitorului:

„Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină și din cuvintele tale vei fi osândit” (Matei 12:36,37).

Cât de atenți ar trebui să fim când rostim un cuvânt! Cu un cuvânt putem înălța un suflet și tot cu un cuvânt îl putem desființa. Cu o vorbă putem declanșa un război și tot cu o vorbă putem aduce pacea. Și dacă n-ar fi această declarație a Domnului, aproape că nu ne-ar interesa ce consecințe au spusurile noastre. În epistola lui, Iacov avertizează biserica secolului I cu privire la același dezastru al unei comunicări neînțelepte: „Tot așa și limba este un mic mădular și se fălește cu lucruri mari. Iată un foc mic ce pădure mare aprinde! Limba este și ea un foc, este o lume de nelegiuiri. Ea este acela dintre mădulele noastre care întinează tot trupul și aprinde roata vieții, când este aprinsă de focul gheenei” (Iacov 3:5,6).

Cum să vorbim cu membrii familiei, cu prietenii, cu vecinii, cu frații și surorile din biserică pentru a fi spre zidire? Ce cuvinte să folosim și când să le rostim pentru a fi o binecuvântare? Cum arată acea comunicare ce va cântări enorm în ziua judecății?

Un vechi proverb chinezesc spune așa:

Omul înțelept, înainte de a rosti cuvântul, așază în fața gurii lui trei site: sita adevărului, sita folosului și sita bunătății, apoi rostește cuvântul.

Cât de schimbate în bine ar fi relațiile cu semenii dacă am da dovadă de înțelepciune și am folosi cele trei site! Ce liniștiți am putea sta în ziua judecății!

Sita adevărului

O pornire a firii noastre pământești este aceea de a fi pripiți. Aflăm ceva și, împinși din interior, ne grăbim să trâmbițăm fără să analizăm dacă-i adevăr sau minciună. Și „pădurea” e gata aprinsă! Latura juridică a eului nostru ne împinge în a da pe față „adevărul”, în numele „dreptății”. Și de câte ori „adevărul” nu s-a dovedit minciună, iar „dreptatea” nimic mai mult decât ură, invidie sau răutate! Înțeleptul însă nu se grăbește, mai cântărește, mai investighează și, chiar dacă are toate dovezile înspre adevăr, așază liniștit sita a doua.

Sita folosului

Cel mai mare adevăr, dacă nu folosește unui om sau unei colectivități, poate deveni periculos sau chiar blestem, dacă e rostit. În Matei 12:36, Isus nu vorbește de minciuni rostite, ci de cuvinte nefolositoare. La asta v-ați gândit? În Faptele 20:20, Pavel spune: „Știți că n-am ascuns nimic din ce vă era de folos...” Să fi fost Pavel în posesia și a altor informații pe care să nu le fi comunicat? Cu siguranță! Chiar și Mântuitorul nu le-a oferit ucenicilor Săi decât sarcina pe care ei o puteau purta.

Dar ce spunea proverbul? Un adevăr dovedit și care folosește nu poate fi rostit? Ba da, însă numai după ce este trecut și prin ultima sită.

Sita bunătății

Cel mai curat adevăr, de cea mai mare trebuință, dacă e rostit fără bunătate, milă și împreună-simțire, nu doar că nu creează punți, ci, dimpotrivă, ridică ziduri.

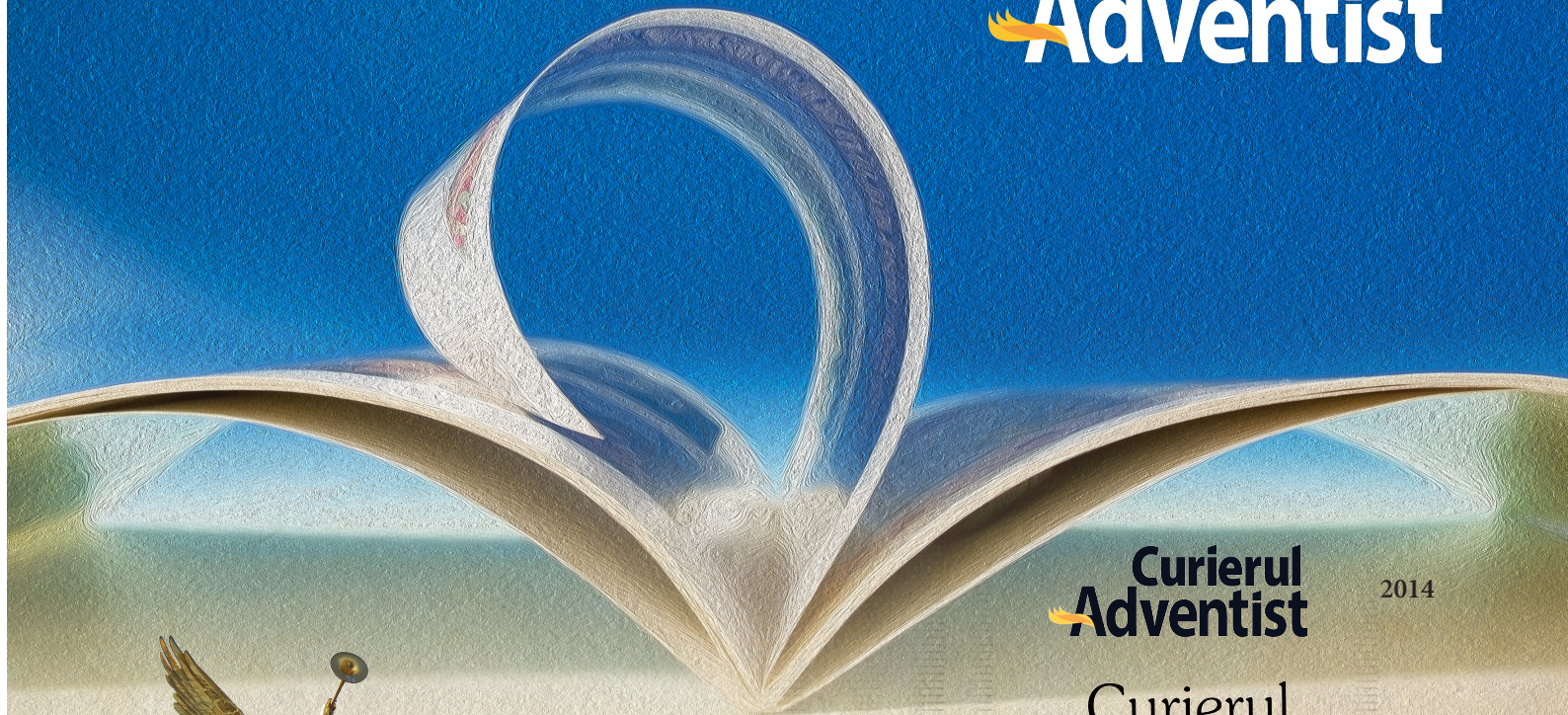
Gândurile astea mi-au atins inima în ceasul cercetării mele. Am regretat vorbe ce mi-au ieșit pe buze fără să le trec prin cele trei site. Sper să fiu iertat, și-n ziua judecății să nu-mi mai fie pușe înainte. Vreau să rostesc adevărul doar când folosește cuiva și înmuiat în milă, bunătate și iubire. Experiența aceasta ți-o doresc și ție, care citești scrisoarea mea, pornită din inimă către inimă. Și nu uita: „Toți greșim în multe feluri. Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un om desăvârșit și poate să-și țină în frâu tot trupul.” (Iacov 3:2). ■

Mihai Maur
este președintele
Conferinței Banat.

Curierul Adventist

100 Curierul Adventist

1914 – 2014

sâmbătă
31 mai 2014

Capela Institutului
Teologic Adventist
Cernica

istorie
recunoștință
viziune

Curierul
Adventist

2014

Curierul
Adventist

2000

Curierul
Adventist

1980

Curierul
Adventist

1970

CURIERUL
ADVENTIST

1960

CURIERUL ADVENTIST
ESTE DE FIRMAREA SĂRII PĂCĂȘII
CELANA DE BIRĂȘTESCU, CELA BUNDO
ANUL XXVII, Nr. 9
CELANA DE BIRĂȘTESCU, PĂCȘI
Anulului 1949

1949

CURIERUL MISSIONAR
ESTE DE FIRMAREA SĂRII PĂCĂȘII
CELANA DE BIRĂȘTESCU, CELA BUNDO
ANUL XXVII, Nr. 9
CELANA DE BIRĂȘTESCU, PĂCȘI
Anulului 1937

1937

Curierul Misionar

1914